

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . K 26.—
 za en mesec 2-20
 za Nemčijo celoletno . . . 29.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec 2.—
 V upravi prejemam mesечно . . 1-70
Sobotna izdaja:
 za celo leto 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENEK

Inserati:
 Enostopna pettivrsta (72 mm):
 za enkrat po 18 v
 za dvakrat " 15 "
 za trikrat " 13 "
 za večkrat primeroma popust.
 Poročna oznanila, zabavne, osmrtolepe itd.:
 enostopna pettivrsta po 23 vin.
Poslano:
 enostopna pettivrsta po 40 vin.
 Izhaja vsak dan, izvenim nedelje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga Vozni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; neurankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, ogrske 26.511, bosn.-herc. št. 7563. — Upravniškega telefona št. 183.

Jugoslovanski odbor v Londonu.

Ze zadnjic smo poročali o delovanju nekega »Jugoslovanskega odbora« v Londonu. Zagrebška »Hrvatska« prinaša dopis iz Zeneve, ki nam bolj podrobneje opisuje delo teh jugoslovanskih romarjev.

Kaj pa vse delajo? Par primerov. Knjigotržec v Pittsburgu Marohnič je odšel v Kanado ter izposloval, da izpuste iz taborov internirancev tiste Hrvatce, ki so pripravljene izdelovati strelivo za trozvezo, ali pa iti k prostovoljcem. Tukaj delujejo Čehi skupno s tem »Jugoslovanskim odborom«. Odbor hoče ustanoviti »Hrvatsko-jugoslovansko legijo«, ki naj bi se borila z Angleži in Francozi proti nam. V Avstraliji so že pridobili Hrvatce in ti gredo sedaj proti Dardanelam. V južni Ameriki zbirata dva odposlanca tega odbora denar in prostovoljce. Nabrali so že ljudi, pa jih mislijo sedaj voditi po Parizu in Londonu pod »jugoslovanskimi zastavami«. Ti prostovoljci naj bi šli v Srbijo, a njihov poveljnik bi bil zlo znani sedanji srbski podpolkovnik Milan Pribičević. Dopisnik »Hrvatske« pravi, da so člani »Jugoslovanskega odbora« prevzeli razne vloge. Pred enim mesecem se je pojavil v Zenevi dr. F. Potočnjak, ki se je vrnil iz Amerike in odpotoval v Niš; v Pariz je odšel Supilo, od tam pa v London, kjer se še sedaj nahaja.

Dopisniku se zdi po pripovedovanju, kar je slišal od članov jugoslovanskega odbora, da so člani tega odbora v Rimu in Petrogradu prvič izvedeli za tajne spletke Italije in da so potem o tem obvestili Pašiča, ki je v teku dveh mesecev poslal zaveznikom tri note, v katerih jih opozarja, da se dogovor z Italijo Srbije prav nič ne tiče, ker ni bila niti vprašana, niti se ji ni odgovora naznanilo in da noče dati ne Dalmacije, ne Hrvatske, ne Istre, niti Slovencev ne, in miru ne bo, ako se vse to ne združi. Člani tega odbora pravijo, da bo dala Srbija Hrvatom in Slovincem »beli list«, na katerega naj napišejo vse svoje posebne želje. Najbolj nezadovoljen je ta odbor z Italijo; ta namreč zahteva, da Srbija in Črnagora ostaneta dve posebni državi, da dobi Črnagora Hercegovino in Dalmacijo do Neretve, a Srbija Bosno in Dalmacijo do Trogira. Pa Italija zahteva še nekaj več. Italija najbolj nasprotuje združitvi Hrvatske s Srbijo in zato zahteva, da ostane Hrvatska pod Budimpešto ali pa da bo popolnoma samostojna, da dobi Reko ali brez Kvarnerskih otokov

in del Dalmacije, ali zopet brez otokov, ali da bo pod laškim protektoratom in da ne bi smela imeti samostojne vojske, a njen vladar bi bil laški vojvoda Abraški. Slovenci, kolikor ne bi prišli pod Italijo, bi tvorili majhno avtonomno državo, toda pod laškim gospodstvom.

Odposlanci »Jugoslovanskega odbora« so bili tudi v avdienci pri lordu Creve, ki je nekaj časa nadomestoval odsotnega Greya. Seveda jih je Creve na angleški način potolažil. V imenu odbora je delegat Trumbić zahteval »osvobojenje in zedinjenje«. Lord Creve jih je nazval »apostole svojega naroda« in jim priporočal, naj nekoliko potrpijo, kajti noben narod se ni preko noči osvobodil ali celo združil, ampak to gre od stopnje do stopnje. . . . Odposlanci pravijo, da so bile te besede samo za javnost, njim samim je povedal nekaj več, kar pa ne sme v javnost.

Ta odbor ima svoje pododbore v Nišu, Severni in Južni Ameriki, a za svoje zaupnike ima: Dr. Potočnjaka v Rusiji (ki je šel tja namesto Supila), v Rimu Bakotiča, v Parizu Hinkoviča, v Ameriki Pušina, Blankinija in Grškoviča, v Južno Ameriko so odposlali dr. Mičiča. Ti imajo neke vrste »dopisno pisarno«, katero urejuje Milan Marjanović. Ta je pričel izdajati svoja poročila v angleškem, francoskem in ruskem jeziku. Sedaj so pričeli izdajati tudi neke brošure in zemljevide. Tajnik tega odbora je Tržačanom dobro znani dr. Josip Jedlovski. Posnetek njegovega pisma priobčuje sobotna »Hrvatska«. Izdajejo tudi list »Obrana«, v katero piše članke inženjer Gustinčič. Mož je znan na Kranjskem in Primorskem. Zanimivo je, kako misli ta odbor pridobiti preprosto ljudstvo. Sami pravijo, da za njihov program ne bodo gospodje aristokrati in veleposestniki in judje, toda narod bo z njimi, kajti prišli bodo s Srbi in bodo proglasili demokracijo, tako da ne bo več grofov in veleposestnikov. Zemlja se bo pravično razdelila med seljake in male posestnike. Oni pa, ki se bodo borili kot prostovoljci, bodo dobili nekaj več zemlje, ker je bo na obilico. . . . V dopisu »Hrvatske« stoji še to-le:

»Še nekaj je zelo zanimivega: Slavosrbi, kateri hočejo na vsak način pod eno Srbijo stlačiti vse hrvatske in slovenske zemlje, vidijo sami, da to ne bo šlo tako lahko, ker ve cel svet, da Srbija nima pravice do vseh teh zemelj. Zato se po svetu sedaj ne govori toliko o Veliki Srbiji, ampak o jugoslovanstvu in jugoslaviji ali o srbsko-hrvatski državi.«

Do Hrvatske, Slavonije, Dalmacije in slovenskih pokrajin nima pravice ne Srbija, ne Italija. Samo naše ljudstvo ima pravico do teh zemelj in zato jih brani danes z orožjem v roki proti obema, Srbiji in Italiji. Volje in usode našega naroda v teh pokrajinah ne bo odločeval kak »Jugoslovanski odbor« v Londonu, ampak ljudstvo, ki je ostalo doma in šlo do zadnjega sposobnega moža v boj ali z orožjem ali drugim delom pod vodstvom svojega častitljivega cesarja in kralja. Naš narod edini na jugu Avstrije krščanska zapoved zvestobe do sedanjega prestola, ena kri, en jezik, ena zemlja, ena usoda in tudi ena volja, iskati pravega zboljšanja naših razmer in resnično združenje vseh, ki so danes v kraljestvu dvoglavega orla, samo pod žezlom Habsburžanov. To je naše staro, vedno enako politično stališče, katero naj si zapomni vsakdo, kdor ima ušesa za poslušanje. —

Ali ste videli ta narod v Karpatih, ali ga vidite sedaj na njegovi kraški rodni grudi ob Soči? Smrt sprejema za življenje, toda z junaštvom in to junaštvo mu bo priborilo življenje po njegovi avstrijsko-jugoslovanski volji.

Borimo se, trpimo in umiramo za to domovino, in zato je bolj naša nego vsakega drugega. To vemo mi sami, to veda sleherni, ki se briga za Avstrijo ob sinji Adriji.

Italijansko očiščenje.

V glasilu goriške italijansko-furianske ljudske stanke čitamo naslednji za sedanjde razmere velepomembni članek:

»In po vojski? — Rekli smo že marsikaj o Italijanih v Avstriji bodisi glede družabnega bodisi gospodarskega problema. Pozneje bomo govorili obširneje o teh temeljih naše ekzistence, ampak že sedaj mi gre po glavi ideja »očiščenja«.

Koliko zla so storili oni, ki so odšli, ki so zapeljali s prave poti velik del naših sorojakov. Pod plaščem narodne obrambe, hrepeneči samo po oblasti, so zaslepljali mase, da so tekle na volišča volit žide in framasone, sovražnike avstrijske države in katoliške vere. Ubogo ljudstvo je mislilo, da glasuje za vzdržanje svojega jezika v šolah in v javnem življenju, ali glasovalo je za ljudi, ki so hoteli pregnati iz šole križ in sliko našega cesarja. Glasovalo je za ljudi, ki so uporabljali vsako priliko, da so pošiljali bobneče brzojavke v Rim, šopke cvetja v Videm in so tekali k dirkam v Milan. In vlada je trpela marsikaj radi ljubelega miru in z ozirom na zvezo. In teh elementov se mo-

ramo očistiti! V tem pogledu moremo reči, da ne škoduje vsako zlo, ki pride. Postopanje Italije odpre oči tudi najbolj zaslepljenim, in očiščenje se je že pričelo.

Velik del onih je šel čez mejo o pravem času in upamo, da se ne vrnejo več; kdor pa je ostal, ta v bodoče ne bo več zavajal ljudstva. Ampak očistiti se moramo tudi sami. Ne več malodušnosti; brezbriznosti, ampak z glavo pokoncu moramo razsvetljevati ljudstvo in brezobzirno boriti se proti zapeljivcem ter visoko držati ob vsaki priliki in s ponosom avstrijsko zastavo. Ne smemo več trpeti nobene maske, ne več teorije takozvane dvojne vesti, kakor je bilo, ko so se kazali lojalne po eni strani, po drugi so stiskali pesti za zahrbtni napad. Ne več takih županov, ki hodijo ob nedeljah k maši iz domačih političnih ozirov, potem pa zapirajo okna pred procesijo na dan Sv. R. T. kakor v znak žalosti, ne več županov, ki se klanjajo kaki naši nadvojvodinji radi gostoljubne dolžnosti potem pa tečejo čez mejo poklanjat cvetje drugi kraljici. — Sursum corda! Čistimo in očistimo se!

Žarek na bivše razmere v italijanskih srednjih šolah.

»Reichspost« poroča 26. julija z italijansko-švicarske meje: V avli gimnazije Visconti v Rimu se je včeraj vršil shod rimske sekcije zveze srednješolskih profesorjev v svrhu, da sprejmejo irendentistiške profesorje, ki so pribežali iz Trsta itd. v Italijo. Sprejem se je izvršil, na kar je govoril eden teh »vzgojiteljev mladine« ter izjavil, da so razmere na srednjih šolah v Trstu, Istri in vzhodni Furlaniji take, da vsled političnega zatiranja niso mogle popolnoma razvijati svojega delovanja (!). Kljub temu pa da jih ni malo, ki so te dni žrtvovali svoje življenje ob naskokih na avstrijske strelske jarke in ki so izšli iz teh zavodov. Končal je svoj govor z gorečo željo, da bi se mogle kmalu vse italijanske šole v »neodrešenem« ozemlju zopet združiti s skupno materjo. Komendant Fiorini je pribežle profesorje pozdravil v imenu vlade, ki da bo skušala iz učnega načrta italijanskih šol znova pridobiti pokrajin odstraniti zadnje sled zatiranja ter jim dati tisto svobodo, ki je slava in ponos italijanskega srednjega šolstva.

Sveti Oče in mir.

Novi predlogi.
 Ženeva, 2. avgusta. »Agence Tournier« iz ve od visoke vatikanske osebe, da misli sv. oče koncem septembra ali

LISTEK.

Viharna noč ob Soči.

(Konec.)
Napad in protinapad.
 Dospela so italijanska ojačenja, ki so nas obsula s svinčenim dežjem in jela pritiskati proti nam; tudi italijanska artiljerija je zopet naperila proti nam peklenški ogenj. Dobesedno se vsipa na nas toča izstrelkov in odkrušenega skalnega drobja. Toda še enkrat poizkusimo pridobiti tal, in v razpušeni črti hitimo v teku navzgor, sključeni, čez glavo nahrbtnik ali tornistro, da se kolikor mogoče zavarujemo proti železnim in kamenim drobcem in šrapnelskim krogelam. In sedaj se vržemo hropeč, oblitni s potom, na tla; nahrbtnik vržemo predse kot kritje in oporo za puško in takoj na to treskajo naši strelji proti vrhu. Kdor nima nobenega kritja pred seboj, si hitro napolni nahrbtnik z zemljo ter se čuti za tem majčkenim napisom razmeroma varnega. Sila dela človeka iznajdljivega. Toda naša artiljerija, ojačena z nadaljnimi poljskimi baterijami in gorskimi topovi, poseže sedaj z odvažno besedo vmes. Njeni izstrelki buče preko naših glav in padajo na tla, in vrhom na teras

so v gostih trmah zbrane italijanske rezerve, kakor javlja telefonsko naznanilo iz Gorice, odkoder je mogoče pregledati severna pobočja.

Artiljerija odloči.

Pihanje šrapnelov, brnenje in petje granat, zamolklo renčanje havbičrjih izstrelkov v zvezi s trkanjem strojnih pušk, lajanjem malih gorskih topov in ropotanjem pušk povzročajo omotico in duševno zmedenost. K temu bobnenje udarjajočih italijanskih granat, treskanje sovražnih šrapnelov, biču podobno pokanje nasprotnega ehotnega ognja, kvisku leteča zemlja in kamenje pa strupena ekrasitna para in oblaki prahu, ki so legli nad naše postojanke; bil je pravi peklenški vrvež in nič čudnega, da je nekaj ljudi omedlelo ali pa so dobili krče. Naša artiljerija ne sprejme boja s premočeno sovražno, marveč osredotoči vse svoj ogenj na vrh. In sedaj začnemo zopet prodirati, ne v celih črtah ali rojih, marveč posamezno ali po dva in dva hite ljudje navzgor; takoj jih obsuje toča krogel in hitro se vržejo na tla. In neprestano slede drugi, dokler ni cel roj ali vod, in končno cela stotnija prišla dobren brz naprej. Naša artiljerija tvori sedaj tak brz ogenj na vrh, da nam zračni valovi skoraj jemljejo dih. Toda tudi na nas se vsuje pravcati dež šrapnelskih krogel. Kljub temu stremimo naprej,

Več naših ljudi trešči podolgem na tla, da se nikdar več ne dvignejo; nekateri omahujejo, in tem priskočijo na pomoč usmiljeni tovariši ter jih popeljejo onstran mrtvaškega polja, kamor so že dospela sanitetna moštva. Potem drve vojaki, ki so pomagali ranjenim tovarišem na varno mesto, s podvojenim naglico nazaj za svojo stotnijo, ki je bila medtem že zopet izginila v visoki travi. Zdaraj na vrhu je začelo goreti drevo; kakor rdeča baklja plameni proti nebu, drug za drugim se dvigajo gor ekrasitni oblaki, tako da vrh kar plava v dimu. Še-le počlo urvo obstreljuje naša artiljerija Italijane, in že imajo dovolj tega, ne zdrže več; puške in opremo pomečejo proč ter kakor brez glave drve po obraščenih onostranskih bregovih nizdol proti Soči.

S koroške meje.

Človek ne bi nikdar mislil, da se bo naše vojaštvo tako kmalu privadilo tukajšnjim krajevnim razmeram. Je namreč tako, da nimamo tukaj samo vojakov iz naših goratih dežela, ki so navajeni strmih planin, kakor divja koza, temveč tudi ljudi iz ogrske nižine in galiskih planjav, ki morda svoj živ dan niso nikoli videli hribovja, kaj šele take nebotične gorske velikane, kakor so tu, kjer se tolčemo z na-

šimi ljubeznivimi »zavezniki«. Nahajam se v zvezi z črnovojniškim oddelkom. In t možakarji plezajo po skalnatih bregovih bosi, ne da bi jih to motilo kaj, kakor jih tudi ne moti dosti laško streljanje, ki je tupatam res tako močno, da se zdi človeku, da pada železna toča. Kakor hitro se namreč toliko razvedri, da je opazovanje le količkaj mogoče, začno brenčati šrapneli okoli nas kakor sršeni. In priznati se mora, da imajo Italijani dobre topničarje, kajti streljajo tako natančno, »kakor bi potegnil žnoro«; tako je namreč dejal moj sluga, ki pa je pristen kranjski Janez. Reči pa je tudi treba, da imamo izborna kritja, in tako smo celo vkljub italijanskim 15centimeterskim sršenom zavarovani tako dobro, da ni skoraj nikakršnih ranjencev. Posebno pridno strelja laško gorsko topništvo. Včasih je tak ropot, kakor bi šlo za stavo, vmes pa se čujejo bolj poredkoma strelji težjih topov, posebno 15centimeterskih havbič, ki jih seveda ne vidimo, ker jih imajo dobro skrite.

Od Lahov nas loči globoka dolina, tako da smo kake 3 ali 4 km narazen. V kaki temni noči se dogodi, da poizkušajo laške pehotne patrulje priti na našo stran, toda peči si pogostoma ne privoščijo take šale, ker se končava vedno nekoliko preveč resno zanje. Sprejemamo jih tako ljubeznivo, da se le malokdo njih vrača k svojim oddelkom. Večinoma so to »alpinci« kate-

najkasneje v prvih dneh oktobra sklicati velik konzistorij, h kateremu bo povabil vse italijanske in zunanje kardinale. Gre se za novo mirovno akcijo sv. očeta. — Iz okolice kardinala Mer-

ciera pa se potrjuje, da sv. oče pripravljaja novo mirovno akcijo, katere naj se udeležijo vse vojne stranke, da prepreči novo zimsko vojsko.

Naša pehota zopet odbila pet zaporednih laških naskokov na kraško planoto. — Lahki imajo velike izgube. Med Gorico in Krnom mir.

AVSTRILJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 3. avgusta. Uradno se poroča: Na Primorskem je bilo včeraj od Krna do goriškega območja skoraj popolnoma mirno.

Rob planote pri Polazzo so napadle nove močne italijanske sile. Sovražnik je petkrat naskočil našo pehoto, ki se je držala vzhodno od kraja in na Grižem brdu. Vztrajni branilci so vselej po težkih bojih odbili napad nazaj. Italijani so imeli velike izgube. Nadaljnji oddelki, ki so se zbirali, da še enkrat gredo naprej, so bili presenetljivo obstrejeljani po naši artiljeriji in so bili razkropljeni. Med navedenimi boji so se nahajali ostali odseki planote pod močnim sovražnim artiljerijskim ognjem.

Ob koroški meji je poizkušal sovražnik napad z naskokom v obrambi goste megle na Cellonkofel (vzhodno od Plöckena); njegovo podjetje se je popolnoma izjalovilo. V ostalem na tej bojni črti ni nič novega.

V ozemlju Monte Cristallo je trčila neka naša častniška patrulja na kakih 60 mož močan sovražni oddelek. V kratki praski je izgubil sovražnik 20 mož.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

Armadno povelje generala Boroevića.

Dunaj, 3. avgusta. (K. ur.) Iz vojnega tiskovnega stana se poroča: Poveljstvo pete armade je izdalo sledeče armadno povelje:

Vojaki! Njegovo Veličanstvo cesar in apostolski kralj je blagovolilo nasloviti name sledeče lastnoročno pismo:

Ljubi general pehote pl. Boroević!

Pod Vašim velikokrat izkazanim vodstvom se je 5. armada junaško vojskovala, priborila je najlepše uspehe. V najtoplejši hvaležnosti Vaših zaslug se spominjajoč, izražam Vam Moje pohvalno priznanje.

Dunaj, 29. julija 1915.

Franc Jožef I., l. r.

Vojaki pete armade!

To najvišje odlikovanje Vašega voditelja gre v prvi vrsti Vam; velja Vaši zvestobi, Vaši neprimerni hrabrosti, gre Vašemu liku skala trdnemu klepu, da nobene palca domače zemlje na prepustite brez povelja. Vaši otroci in otroci otroci bodo še ponosno pripovedovali, da ste bili bitko ob Soči. Vojaki pete armade! Vaš voditelj je ponosen na Vas!

Na bojišču, 30. julija 1915.

Boroević, general pehote, l. r.

Z naše fronte na Koroškem.

Kakor povsodi, tako je naša bojna črta tudi na Koroškem nepremakljiva. Čete so zdrave in polne zmagovitega duha. Naša artiljerija sicer strelja malo, a kamor nameri, tam kar pomete. Prebivalstvo na noben način noče zapustiti svojih domov

rim se mora priznati, da so izborni vojaki in res kakor nalašč za gorski svet. Druga pehota ni tako dobra in se doslej še ni nič kaj posebno izkazala, posebno ne na laškem delu fronte, kvečjemu če jim priznamo, da znajo prav dobro valiti kamenje. Dogaja se namreč, da se ponoči, ko je drugače tiho in mirno, naenkrat vsuje na laški strani plaz kamenja v dolino. Lahki se pač boje naših patrulj in zato vale kamenje po hribu navzdol, da bi tako oplasilili naše patrulje, da bi se jim ne upale preveč blizu. No, naši ljudje so se privadili že tudi »kamenite vojne« in se znajo dobro izogibati v dolino brenčecu kamenju.

Kakor rečeno, do hujskih spopadov pri nas še ni prišlo, temveč se bijejo med seboj topničarji, danes huje, jutri pa zopet nekoliko manj. Velikanska je pa razlika med streljanjem naše in pa laške artiljerije. Lahki včasih naravnost divje razmetavajo municijo. Zdi se, kakor da bi sploh ne imeli namena, da bi obstreljevali kak določeni cilj, temveč posipajo cel oddelek fronte s šrapneli in granatami, kakor škropi vrtnar s škropilnico na vrtu. Pri je pa drugače. Ne rečem, da bi včasih tudi naši ne bi odgovarjali precej hitro, strel za strelom, toda večinoma pa bi skoraj rekel, da prihaja na deset laških strelom komaj eden naš. Vkljub temu pa so naši uspehi vse drugačni, kakor pa laški. Naše topove in havbice, ki imajo svojo pošteno

in pravi: »Naj le pridejo mačice, bodo videli, po čem je koroška mast!« Živino, ki so jo preje segnali s pašnikov, gonijo sedaj zopet nazaj na stara mesta.

Parkrat so na italijanskem opazovališču bersaglieri zamahnili proti našim s klobukom, češ: nič niste zadeli. Toda že naslednji trenutek je naša krogla iz puške zadela drzneža, da se je zvrnil čez skalni rob. Od tedaj so bersaglieri opustili to šalo.

Nekoč so Italijani opazili na naši strani moža, ki je vodil natovorjeno živinče po planinski stezi in zadovoljno vlekel iz pipice. Italijanski artiljeriji se ni zdelo za malo na tega edinega moža in njegovo živinče izstreliti sedem 15 centimeterskih granat. Zadela ni niti enkrat in mož in osel sta — vsekakor preplašena — srečno odnesla pete.

× × ×

31. julija je bil položaj na koroškem bojišču splošno neizpremenjen. Povečana sovražna artiljerijska delavnost in manjša italijanska pehotna podjetja so še trajala. Prostor pri Plöcknu je obstreljevala sovražna artiljerija. Vsled pobude bataljonskega poveljnika se je neki stotniji posrečilo (posegla je v boj nekega prednjega bataljona), da je vzela in obdržala skalnat vrh na vzhodnem pobočju Malega Pala, ki je bil doslej v sovražnikovi posesti. Manjša sovražna skupina je napadla zapadno od Naborjeta, a jo je naskok neke naše stotnije vrgel nazaj. Henslova artiljerija je baje parkrat v polno zadela v sovražno šotorno taborišče in dosegla uspeh.

Tudi 1. avgusta je bil položaj v splošnem neizpremenjen. Hensel in Wolfsbach sta bila ponoči obstreljevana. Neka patrulja je bila baje obstreljevana s smrdljivimi izstrelki.

K italijanskemu mornariškemu poročilu z dne 26. julija.

Italijansko vojno poročevalstvo si je v polnem obsegu prilastilo Mephistovo navodilo: »Denn dorten, wo Begriffe fehlen, da stellt das Wort zur rechten Zeit sich ein.« Stalno se poroča deloma o »dobrem«, deloma o »hitrem« napredovanju na kraški planoti, toda »geografski pojmi«, ki bi se dali na naseljeni planoti s krajevnimi imeni prav lahko ostro označiti, so izostali.

Ta, za kopno vojno zelo praktična, seveda samo nasproti »geografsko indolentnemu« prebivalstvu uporabna metoda se pa ni dala kar tako prenesti na akcije na morju. Otoki, ostrovi, da celo čisto majhne čeri imajo svoja imena ter nikakor ni mogoče poročati o pomorskih podjetjih proti neimenovanim otokom in ostrovom, ker bi bilo to celo za notorično zemljepisno nevednost latinskega plemena preveč.

Ker so pa v Italiji, kakor se zdi, proti neprijetnemu spominu imen »Citta di Ferrara«, »Turpine«, »Medusa«, »Amalfi«, »Garibaldi« itd. brezpogojno potrebovali

težo, so namreč topničarji razložili v posamezne dele in so jih sami ali pa s pomočjo mul in mežgov spravili tja gor nekam pod nebo. Še višje gori na vrhu, nad 2000 metrov visoko, pa čepi skrbno skrit opazovalec, ki ima dober pregled sovražne fronte. Pa zabrni telefon, strel, in naša granata udari tja med nje s tako gotovostjo in natančnostjo, da pri nas skoraj ne poznamo zgrešenih strelom.

In tako gre dan za dnevom, teden za tednom. Dva meseca smo že skoraj tu, in pri mojem oddelku smo imeli doslej samo enega ranjenca, in še ta je bil le lahko ranjen: zadel ga je kameniti drobec, ko je laška granata v precejšnji oddaljenosti udarila ob skalo. Lahki nam torej ne delajo veliko sitnosti. Tem večje težave pa nam dela donajanje streliva, živil in posebno vode. Žive vode v taki višini nimamo, in zato se mora donajati vse iz doline na vrhove, kar nam preskrbujejo delavci. Če je deževno vreme, imamo seveda vode še več ko preveč, toda čez par dni pripeka solnce, pa nam zmanjka najpotrebnejšega, in to je voda. Tedaj komaj čakamo, da se prikažejo nosači, ki nas oskrbujejo s to prežlahtno pijačo. In ko si človek utolaži žejo, potem se ne zmeni dosti za drugo, najmanj za »prijatelj« na oni strani, ki jih, kakor smo trdno prepričani, ne bo nikdar sem k nam na to stran doline. Če pa bi se drznili priti, jim pa temeljito pokažemo, kje je pot nazaj.

dražil v obliki pomorskih uspehov, so si v to svrhu poiskali od sveta oddaljene otroke in čeri; tam so se lahko izvajali drzni čini in občinstvu se je lahko naznalo, da so se napadli in zasedli otoki. Potrebna fantazija, ki je računala z geografsko indolenco občinstva, je potem iz teh otokov in čeri napravila važna orožna mesta, pomorsko-strategične postojanke itd.

Mojstrsko delo te vrste »geografske prepesnitve« je 29. julija v naših dnevnih listih objavljeno poročilo italijanskega admiralnega štaba z dne 26. julija. Vprašanje je samo, kje je bilo začudenje večje: v Italiji nad poročanimi uspehi ali pa pri nas nad gigantnim povečanjem važnosti, ki sta jo naenkrat dosegla dva daleč v morje potisnjena otoka ali bolje en otok in ena čer. Tako javlja italijansko poročilo, da je združen italijansko-francoski oddelek brodovja z drznim napadom porušil »opirališče za podmorske čolne in aeroplane« na otoku Lastovo (Lagosta), kar je nudilo dvojno ugodnost: Prvič se ni bilo treba posebno truditi, ker na otoku Lastovo — znan v naši mornarici kot najrevnejši izmed dalmatinskih otokov — ni bilo ničesar, kar naj bi se porušilo, drugič, ker se je moglo francoski mornarici, ki se je udeležila tega podjetja s torpedovkama »Pisson« in »Magon«, splesti cenen in vendar po aferi »Gambetta« tako potreben lovorjev venec.

Ker se pa hočemo strogo držati resnice, treba odkrito priznati: Na otoku Lastovu se dejansko nahajajo »vojaški objekti«, namreč poštnemu prometu služuča brzojavna kabelska napeljava in lopa, v katerem je vodil do pred kratkim nemoteno svoje tiho življenje majhen črnovojniški oddelek, ki je opravljal stražno službo pri kablju; to tiho življenje naših črnovojnikov je začasno zmotila italo-francoska želja za slavnimi čini. Da se na otoku nahaja »resurzna postaja za podmorske čolne in aeroplane«, kakor konstatira italijansko poročilo, nad tem pač ni bil nihče tako veselo presenečen, nego naša mornarica, kajti jako prijetno je, kadar se odkrije, da je kdo bogatejši nego si je sam mislil.

Toda še mnogo bolj bogat neprostovoljne komike je oni del poročila, ki se peča zasedenjem »otoka« Pelagruža, ki je pridobil zgodovinsko znamenitost že o priliki slaboglasnih junaštev francoskega brodovja jeseni lanskega leta. Ta otok, ki meri 0-1 ali natančno 0-08 km², leži potisnjen daleč v sredo Adrije.

Na njem je svetilnik, v prvi vrsti zato, da ladje, ki menijo, da se nahajajo na odprtem morju, v temnih nočeh ne zadenjo ob to čer. Na tej čeri, katere važnost pač najbolj dokazuje okolnost, da niti nima brzojavne zveze s kopnim, se je nahajalo šest, reci šest svetilniških paznikov, ki so živeli ondi pač neveselo življenje, odkar so se njihove družine, izmordene vsled francoskega sunka lanskega leta, preselile v manj izpostavljene kraje.

Sedaj sporoča poročilo italijanskega admiralnega štaba svetu: »Otok Pelagruž se je bombardiral, in ko smo ujeli »posadko«, ki se je bila poskrila po množestvilnih zarezah in votlinah na otoku, zasedel«.

Kako lepo, kako heroično se to glasi! Toda tudi tukaj zopet celi resnici čast: Da-li ni »posadko« šestih neoboroženih ljudi bistveno podpirala kaka koza ali nekaj kokoši, ni znano; vendar je pa dvomljivo, kajti štirinogi in pernatni deli »posadke« so postali že lani žrtev francoskega zmagoslavja kot trofeje; zanikati se pa le ne da.

Ker so se Italijani na tej čeri domače uredili in zgradili brezzično brzojavno postajo, je bil pač čin uljudnosti enkrat pogledati, kako si gospodje ondi preganjajo čas; odtod obisk dne 28. julija, o katerem vsebuje oficielno poročilo nadaljne podatke.

Srečni Pelagruž! Na svojem 0-08 km² hraniš še — bivšo — brezzično brzojavno postajo, strelske jarke in druge ustanove »osvoboditeljev«. In v poročilih italijanskega admiralnega štaba boš polegoma narastel do važnosti otoka Irske. Da bi potem v Adriji seveda ne imel prostora — no, to nič ne dé; geografsko znanje prebivalstva »zvestega zaveznika« ne zadržuje, da bi to spoznalo. Torej rasti in uspevaj dalje v italijanskih poročilih, ki vsaj v domišljiji dosežajo uspehe!

Uspešni boji po drugi bitki na Goriškem.

Dunaj, 3. avgusta. Na naši italijanski fronti je sovražnik 31. julija še enkrat poizkusil, da bi prodril v Ziljsko dolino. To pot je poizkusil na 2197 visokem Hoher Triebl, ki leži okoli 9 km vzhodno od Plöckena. Bil pa je krvavo odbit, nakar je na celi koroški meji nastopil mir.

Predvčerajšnjim in včeraj je tudi na soški fronti od Gorice navzgor vladal precejšen mir; brezuspešni izgubni ponočni napadi Italijanov so bili predvčerajšnjim naperjeni od Selc in Vermeljana proti Doberdobski planoti, kjer so se že predvčerajšnjim pri Polazzo vneli ljuti boji; včeraj so bili napadi končno odbiti s protinapadom naših junaških čet, katere

so vrgle Italijane čez prvotne postojanke nazaj.

Laški generalni štab »zaenkrat« še ne misli prodirati proti Tridentu.

Rosendaal, 3. avgusta. V laškem glavnem stanu so zastopniki lista »Petit Parisien« izjavili o vojnem položaju: »Zaenkrat še ne mislimo na prodiranje proti Tridentu. Dan zmage bo napočil, ko bomo našli lagodno pot. Potrpljenje in še enkrat potrpljenje. Naš cilj je sedaj Trst.

Dva laška generala težko ranjena.

Lucano, 3. avgusta. (Kor. ur.) V bojih ob Soči sta bila težko ranjena tudi generalna majorja grof Trombi in Amadei. Očividno radi strašnih pomanjkljivosti pri vojni saniteti se je, kakor je razvidno iz uradnih poročil, izvršila na najvišjih poveljniških mestih izprememba zdravstva

Italijani sami dvomijo, da zasedejo »neodrešene« pokrajine.

Lucano. (K. u.) V »Giornale d'Italia« objavlja senator Mazzioti, osební prijatelj ministrskega predsednika Sallandra, članek, kjer se na italijanski strani prvič javno priznava, da se bodo težko mogle vojaško zasesti takozvane italijanske avstrijske pokrajine in da je zasedenje brez popolne zmage sporazuma štirih nezanesljivo. Mazzioti zato zahteva, naj se Italija udeleži vojaških operacij zaveznikov pod pogojem, če se dobro izplača in če se Italija sama ne izpostavi nevarnostim.

Italijanski kralj obiskal ranjenega socialističnega poslanca.

Lucano, 3. avgusta. Rimski listi poročajo: Kralj je v bolnišnici obiskal ranjenega socialističnega poslanca Bissolatiya.

Proizvajanje municije na Italijanskem.

Iz Luzerna poročajo nemškimi listom 30. julija: »Corriere della Sera« piše: Italijanska vojna uprava dovolí dopust okroglo 40.000 delavcem iz municijskih obratov, da se pospeši izdelovanje municije.

Milan insolventen.

Köln, 3. avgusta. »Köln. Volkszeitung« poročajo, da milanski občinski svet ne more bankam plačati menice 5 milijonov, ki zapade 13. avgusta in se ne da več podaljšati.

Kolera v spodnji Italiji.

Berlin, 3. avgusta. »Tägliche Rundschau« poroča iz Lugana: V spodnji Italiji je izbruhnila kolera.

Del Tirolske začasno cerkveno podrejen škofu v Veroni.

Rim, 2. avgusta. (K. u.) Kardinal državni tajnik Gaspari je pisal kardinalu Bacilieri, škofu v Veroni, pismo, s katerim v papeževemu imenu ugodí prošnji škofa in podreja začasno dekanijo Ala in župnijo Prentonico tridentinske škofije v Veroni.

Italijanska časnarska gonja proti Turčiji.

»Vossische Zeitung« piše 31. julija: Italijansko časopisje znova ljuto nadaljuje svoja prizadevanja, da se najde vzrok za napoved vojne Turčiji. Po neuspehu druge italijanske ofenzive ob Soči mora biti pa volja za razcepitev italijanskih brambnih sil še veliko manjša nego preje. To velja najbrže že tudi o italijanskem armadnem vodstvu. Italijanska vlada pa ima seveda tehtne razloge, da je drugega mnenja, in sicer zato, ker more od Anglije le tedaj pričakovati denarja, ako se Italija udeleži dardanelške akcije.

Slike junaških bojev pri Soči.

Prof. Ivekovičeve slike s fronte. O tem poročajo hrvaški listi: Izmed mnogih treba vsekakor omeniti oljnato škico topa, skritega v krasnem zelenju, v ozadju neke zgradbe; potem akvarel, ki predstavlja sedeče in čakajoče vojake v strelskem jarku. Oljnate ščice ulancev na konjih in predstraže, ki čaka na sovražnika, so zanimive radi barv, v katerih se ljudje s svojo opremo prilagodijo barvi terena, vremena in okolice. Mojstrske so ščice, ki kažejo počivajoče ubežnike, ki s svojo deco beže iz dosega sovražnega topovskega ognja, potem razni tipi italijanskih vojakov, ki se kakor pripoveduje profesor Ivekovič, zadnji čas pečajo z nasajanjem do 30.000 lopat, ki jih je bila naša vojska uplenila Rusom ob njihovem begu iz Galicije. Tu so tudi dve tri ščice iz lazareta, za katerega se pa prof. Ivekovič po vsej priliki ne navdušuje. Lepa je tudi risba onega kraja blizu Tržiča, kjer je prof. Ivekovič doživel »ognjeni krst«, in pa sesljanski zaliv, kjer se kopljejo naši fantje ob topovski godbi. Ni dvoma, da bo najlepša oljnata slika, ki predstavlja nočni boj našega topništva, ki je nameščeno za goro Košič, z italijanskim, ki stoji za Tržičem, vse pa za časa nevihte in ob svitu žarometov, ki se prikazujejo na vseh straneh. To težko sliko, ki bo kazala učinke svetlobe, nastale od topovskega ognja.

bliskanja in žarometov, izdeluje prof. Iveković naravnost z nekim navdušenjem pa se opravičeno nadjamo, da bomo v kratkem videli remek-delo. Prof. Oton Iveković kmalu zopet odide na fronto, vsekakor

pa pred 18. avgustom, da bo na vladarjev rojstni dan v onem krogu in okolici, ki sta nanj napravila najboljše vtise in ga navdahnila za dela, ki bodo na čast naši hrabri vojski in hrvaškemu narodu.

Nadaljnji uspehi zavezniških čet. Rusi se umaknili v trdnjavo ozemlje Ivangoroda. — Ruska fronta pri Lenczni in Cholmu zopet prednja. Nad 8000 ujetnikov.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 3. avgusta. Uradno se razglša:

Boji med Vislo in Bugom so trajali tudi včeraj cel dan z nezmanjšano ljutostjo in so zopet dovedli do uspehov.

Na celi bojni črti pritiskani, pri Lenczni in severozahodno od Cholma zopet prodrli, se je umaknil sovražnik danes zjutraj skoraj povsod iz včeraj trdovratno branjenih črt zopet proti severu nazaj. Naše čete zasledujejo. Lenczna je vzeta.

Zahodno od Ivangoroda vgnezdili Rusi so vzeli pod vplivom naših 1. avgusta priborjenih zmag večino svoje črte proti pasu trdnjave nazaj.

Severozahodno od Ivangoroda so prekorčili Nemci med uspešnimi boji neko široko pred Vislo ležeče gozdno ozemlje.

V vzhodni Galiciji ni nobene izpremembe.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 3. avgusta. Veliki glavni stan:

Vzhodno bojišče:

V bojih v okolici Mitave je bilo 500 ujetnikov.

Vzhodno od Boniewieza je opustil sovražnik, deloma vržen iz več postojank, odpor in se je umaknil v vzhodni smeri nazaj. Naše čete so prekorčile cesto Wopolnieki — Subocz. Včeraj šteje število ujetnikov tu 1250 mož. Zaplenjeni sta bili dve strojni puški.

V smeri proti Lomži se je med uspešnim bojem pridobilo na prostoru. Ujetih je bilo okroglo 3000 Rusov. Sicer so se na bojni črti ob Narevu in pred Varšavo bili manjši boji, ki so izpadli ugodno za nas. Naši na vzhodu zbrani zrakoplovi so uspešno napadali varšavsko železniško progo.

Južnovzhodno bojišče.

Generalni polkovnik pl. Woyrsch je razširil s svojimi nemškimi četami območje na vzhodnem bregu Visle; ujetnikov tu 750. Njemu podrejene avstrijsko-ogrsko čete generala Kövesza pred zahodno bojno črto pri Ivangorodu so dosegle popoln uspeh; ujele so 2300 mož in zaplenile 32 topov, med njimi 21 težkih in dva možnarja.

Pred armadami generalfeldmaršala pl. Mackensena je držal sovražnik še črto Novo — Aleksandrija — Lenczna — Savin (severovzhodno od Cholma). Popoldne so bile prodrte njegove črte od Lenczne in severno od Cholma in je bil zato sovražnik na velikem delu bojne črte prisiljen, da je izpraznil svoje postojanke. Le na posameznih mestih izvaja še odpor. Vzhodno od Lenczne smo včeraj ujeli 2000, med Cholmom in Bugom 1. in 2. avgusta nad 1300 sovražnikov; zaplenjenih je bilo več strojnih pušk.

Najvišje vojno vodstvo.

× × ×

Pred Ivangorodom so avstrijske čete generala Kövesza pri osvojitvi velikega dela predtrdnjaviških utrdb prisilile sovražnika, da se je umaknil v pravo trdnjavo ozemlje. Naši najtežji topovi bodo sedaj lahko našli izvrstne cilje in bodo enako kot pri Przemyslu hitro in temeljito delovali.

Čete armade generala Woyrscha so srečno prišle skozi velikanski gozd med Vislo in železnico, ki pelje severozahodno od Ivangoroda proti Varšavi in se sedaj bližajo tej železnici, katero gotovo že obvladujejo topovi. S tem bi imel Ivangorod le še eno železnico na razpolago.

Na bojni črti Varšava — Narew so zopet v teku večja podjetja. Železnico Varšava — Bjelostok in Varšava — Sjedlec so obstreljevali nemški zrakoplovi. S tem je močno oviran odvoz materiala iz Varšave.

Levo krilo armade nadvojvode Jožefa Ferdinanda zasleduje Ruse čez črto Nova Aleksandrija — Konska Wolja. Tam se skuša sovražnik opirati na južno fronto Ivangoroda, da bi vnovič izvajal odpor. Vsed tega so važni uspehi, ki so jih dosegli ostali deli armade Jožefa Ferdinanda in generala Mackense-

nove armade. Z osvojitvijo Lenczne in s prehodom čez Wieprz bo olajšano podporanje bojev med srednjim Wieprzom in Bugom. Armada nadvojvode je sedaj na tem, da prekorači spodnji, oziroma srednji Wieprz. Armada Mackensena je s svojim desnim krilom udarila v smeri proti Wlodavi. Številni bajaranji in močvirja otežujejo operacije, ki se odigravajo že na stratežičnem ozemlju Brest—Litovska.

RUSKO URADNO POROČILO.

Petrograd, 1. avgusta. Generalni štab poroča: Med Dvino in Njemenom so Nemci v noči na 30. julij in prihodnji dan dopolne zastopali poizkušali napasti Bauske. Nekoliko bolj proti jugu na fronti Konstantinov — Krinčin — Suboč — Traškuny smo potisnili nazaj sovražne prednje straže. Zahodno od Kovna smo v noči 29. julija z bajonetom pregnali sovražnika iz več postojank, katere si je dopolne osvojil Na narewki fronti se je sovražnik trudil za slabotnimi silami pri izlivu Skwe in vzhodno od Rožana prestopiti reko. Podvzel je krajevne napade pri vaseh Jalime in Rembišet. Vzdržali smo svojo prejšnjo fronto. Na levem bregu Visle smo 30. julija odbili sovražni napad severno od Blonij. Tekom dneva smo odločno napadli sovražne čete, ki so prestopile Vislo na fronti Magnuchew — Kosenizy. V odseku Aral — izliv Radomke smo na desnem bregu očistili gozdove od sovražnikov in smo jih potisnili na peščene otoke Visle. Ob zgornji Visli se sovražnik drži pri kraju Macewize. Četam med Bugom in Vislo se je v noči na 30. dalo povelje za umikanje v zadaj pripravljene postojanke. Sovražnik ni mogel zabraniti, da ne bi zasedli svoje nove fronte, kjer so se naše čete 30. julija ustavile brez boja. Izpraznili smo mesto Ljublin in del železnice pred kolodvoroma Nowo — Aleksandrija in Rejowiec. Ob Bugu preganjajo naše čete sovražnika iz njegovih postojank pri Sokalu. Po izpovedbah ujetnikov je imel sovražnik v teh krajih težke izgube. Na drugih frontah ni izpremembe.

1812 — 1915.

List »Morning Post« objavlja besede generala Belowa, ki jih je izrekel nasproti nekemu ogrskemu časnikarju, ki ga je vprašal, če bi mogli Rusi ponoviti svojo strategijo iz 1. 1812, to se pravi pred svojim umikanjem popolnoma opustošiti deželo in tako sovražne čete izročiti lakoti. General Below je odgovoril, da je bila taka strategija leta 1812 pač uspešna, ne pa danes, ko se kruh, ki ga nemški vojaki danes jedo v Vindavi, speče včeraj v Vratislavi. V času, ko se polagajo železniške proge le en kilometer za vrodirajočimi četami, ko stoji na tisoče avtomobilov za nami, ko ceste kar takorekoč rastejo iz zemlje, taka strategija ni več uspešna.

K ZASEDENJU LUBLINA.

Krakov, 3. avgusta. »Kuryer Codzienny« je izvedel naslednje podrobnosti o zasedenju Lublina: Že nekaj dni ni bilo več nobenega dvoma o osodi gubernijskega glavnega mesta Lublina. Armada nadvojvode Jožefa Ferdinanda, kateri so dodeljene poljske legije, je na veličasten način pripravila prodor ruske fronte pri Lublinu. Avstrijski težki topovi so delovali z znano točnostjo. Kmalu je bil ruski odpor zlomljen in naša infanterija z legionarji je prešla k naskoku. Rusi so v paničnem strahu bežali z bojišča; zasledoval jih je med drugim oddelek ulanskih legionarjev pod poveljstvom Beline. Rusi so se iz Lublina umaknili proti severu in takoj za njimi so prijezdili v mesto ulanski legionarji. Poljski beževalci so kljub dežju kroglj hiteli našim vojakom nasproti, a jih niso mogli zadržati, da bi ne hiteli dalje za sovražnikom. Poveljnik ulanskih legionarjev Belina, čigar sliko z lastnoročnim podpisom je te dni grof Mycielski v imenu poljskega narodnega odbora izročil soprog prestolonaslednika nadvojvodinji Citi, je doma iz lublinske gubernije in sin enega tamkajšnjih veleposestnikov.

IZPRAZNITEV VARŠAVE.

Bukarešt. Ruski poslanik Koziel je izjavil: Dejstvo je, da izpraznjuje Rusi Varšavo in da so prisiljeni izbrati bolj oddaljeno obrambno črto. Izjavil

je pa, da upa na uspeh odpora ruske armade.

Genf, 3. avgusta. Pariško geslo o predstoječi izpraznitvi Varšave slove: Nemci osvojujejo prazno orehovo lupino. »Temps« piše: Rusi so iz Varšave že pred tremi tedni izpeljali vse, kar je kaj vredno. Časopisje očitvidno na migljaj od zgoraj hvale rusko taktiko, ki izvablja sovražnike v močvirja brez potov med Vilno in Minskem. »Bataille Syndikaliste« pa izvaja: Taka pisava je naravnost zločinska, ker ljudstvo mora znati, da so sovražniki okrajšali rusko bojno črto za 150 km in da morejo zato vreči dovolj sil proti Italijanom in tudi proti Francozom.

LONDONSKI RUSKI POSLANIK O POLOŽAJU.

London. (K. u.) Ruski poslanik je obvestil Reuterjev urad, da želi o položaju sledeče izjaviti: Odločno želi izjaviti, da v Angliji in v Rusiji popolnoma enako sodijo o vojski in da ni mogoče skleniti miru, izvzemši po lastnih pogojih. Nadalje želi opozoriti, da vlada pristrčna in trajna sloga med obema državama in da si trajno zapata. Angleška zasleduje s pristrčno simpatijo tako uspehe kakor tudi ne-uspehe Rusije, ne da bi se bilo njeno zaupanje na končni uspeh omajalo, kakor tudi ni omajano zaupanje in odločnost Rusije. Rusija upa in pričakuje, da sovražnik to kmalu zapazi.

FRANCOZI Z BITKO NA POLJSKEM NEZADOVOLJNI.

Pariz. (K. u.) Časopisje je vsled razvoja bitke na Poljskem presenečeno. Večina časopisja sodi, da je odločilne važnosti, ker so morali Rusi popustiti železniško progo Ljublin — Holm in ker so avstrijske in nemške armade severno od Ivangoroda prekorčile Vislo, vsled česar so prisiljeni Rusi, da gredo do Brest Litovske nazaj. Časopisje razpravlja že o posledicah izpraznitve Varšave in sodi, da izpraznitev vpliva na nevtralce osrednjima državama v korist, kar je vsekakor znaten uspeh osrednjih držav in povišuje samozavest v Nemčiji.

RUSI NAPADAJO RADI POMANJKANJA STRELIVA ANGLEŽE.

Amsterdam, 3. avgusta. »Vaterland« piše: Dovož streliva čez Arhangel'sk Rusiji ne zadošča. Stavke zavirajo delo v tvornicah streliva. Velike skrbi povzročajo ruski armadnemu vodstvu izpraznitev trdnjav Novo Georgievsk in Ivangorod.

Stockholm. »Birževija Vjedomosti« in listi po vladi informirani se zopet pritožujejo radi pomanjkanja streliva,

ki ga je Anglija zakrivila. »Reč« toži, da manjka ruski narodu samozavesti in volje po zmagi. »Rusko Slovo« izvaja, da se ne da več tajiti, da je po Varšavi Petrograd v nevarnosti.

CESAR VILJEM NA FRONTI.

Krakov, 3. avgusta. »Dziennik Polski« poroča iz Čenstohova, da je cesar Viljem došel 30. julija v Radom. Nato se je podal cesar na fronto proti Ivangorodu k bojujočim se četam.

»ONI TAM GORI...«

Kolin, 3. avgusta. V stolnici je izjavil kardinal Hartmann: »Ko sem našemu cesarju čestitk k sijajnim uspehom na vzhodu, je pokazal cesar z roko navzgor in rekel: »Oni tam gori nam je pomagala«

POLOŽAJ V ČRNOVICAH.

Črnovice, 3. avgusta. Sedaj so se zopet vse avstrijske oblasti vrnilo in so vnovič pričele delovati. Zadnje dni so tudi železnice otvorile promet. Po celi Bukovini se je vrnilo zopet mirno življenje. Pošta deluje brezhibno. Žetev prekaša vsa pričakovanja.

BOJI OB BESARABSKI MEJI.

Berlin. »Berliner Tageblatt« poroča: Rusi so v temni noči presenetljivo vdrli v avstrijske strelske jarko. V temi se ni moglo razločevati, kdo da je sovražnik. Ko se je pričelo daniti, so šli eden na drugega, dokler niso zmagali Avstrijci. V najhujših časih huzarji skoraj 14 dni niso razsedlali, njih polkovnik ves ta čas ni spal. Za vsako ped zemlje so se Hrvatje in Ogrji ljuto borili in so vrgli sovražnika, ko so došla ojačenja, v Besarabijo nazaj. Zdaj ni več nevarnosti in tudi tu so zmagali naši.

RUSKA NOVOSELICA V OGNJU.

Budimpešta, 3. avgusta. Poročevalec »Universala« poroča iz Doroha: Avstrijske čete so ponoči napadle Ruse, ki so bežali iz svojih postojank ob bukovinski meji in na svojem umikanju zažgali rusko Novoselico.

BRZOVOZNI PROMET ČEZ BUKOVINO.

Bukarešt, 3. avgusta. Od sobote naprej vozijo zopet brzovlaki preko mejne postaje Burdujeni čez Bukovino na Dunaj.

NAPAKE VELIKEGA KNEZA NIKOLAJA.

Rotterdam, 3. avgusta. »Handelsblad« sodi: Veliko napako je storil veliki knez Nikolaj, ker je, da bi prišel v Berlin in da razbremeni zaveznika na zahodu, vdaril v vzhodno Prusijo, kjer ga je porazil Hindenburg, namesto da bi bil vkorakal na Ogrsko, ko sta se umaknila Dankl in Auffenberg.

Rusko bojišče.

»VELIKA BITKA SVETOVNE POVEST-NICE SE NE BO BILA NA POLJSKEM, MARVEČ NA OGRSKI RAVNINI« (?)

Genf, 3. avgusta. Iz Petrograda se brzojavlja: »Rusko Slovo« napoveduje veliko prodiranje z jugovzhoda, ki se izvede v takem obsegu, da bo vsa Evropa presenečena. Tega prodiranja se poleg Rusov udeležijo še druge čete, ki se bore v imenu narodnega načela. Velika bitka svetovne povestnice se ne bo bila na Poljskem, marveč na ogrski ravnini.

POL MILIJONA JAPONCEV RUSOM NA POMOC.

Monskovo, 3. avgusta. »Münchner Neueste Nachrichten« poročajo iz Kodanija: Pariški listi poročajo, da pripravljajo Japonska armada pol milijona mož, ki jih namerava odposlati čez Vladivostok v zahodno Rusijo. — (Poročilo se mora seveda sprejeti z veliko previdnostjo. Op. ured.)

IZMENJAVA VOJNIH UJETNIKOV MED RUSIJO IN AVSTRIJO.

Kodanj, 3. avgusta. Avstrijska vlada je posredovala pri švedski, da bi se av-

strijski vojni ujetniki preko švedske iz Rusije zamenjali po tistih pogojih, po katerih je bilo dovoljeno zamenjavati vojne ujetnike med Nemčijo in Rusijo. Švedska vlada je izročila zadevo Rdečemu križu. Sodijo, da prično zamenjavati ujetnike v treh tednih.

NA FINSKEM REVOLUCIJA?

Nemški listi prinašajo 1. avgusta iz Kodanija: Že tri dni ni nobene pošte iz Finske. Od tamkaj došli švedski pripovedujejo, da je vsled splošne mobilizacije, kar je proti zakonu, ker je Finska oproščena ruske vojaške službe, tamkaj izbruhnila revolucija.

NAŠ IN NEMŠKI CESAR ZASMEHOVANA NA RUSKIH ODRIH.

Berlin. »Deutsche Tageszeitung« poroča iz Petrograda: Po izbruhu vojske je dovolila cenzura odrom predstavljati cesarja Franc Jožefa in Viljema. Vlada so pa tako zasmehovali, da je kijevski generalni gubernator prepovedal predstavljati vladarja.

mož in sta bili zaplenjeni dve strojni puški.

V Vogezih je bil v bojih ponoči od 1. na 2. avgusta izgubljen mal kos jarka na Schratzmännle (med Lingekopfm in Barrenkopfm). Na Lingekopfu 1. in 2. avgusta popolnoma razstreljenega streliškega jarka naši niso zopet zasedli.

Neki po viharju odtrgani privezani zrakoplov Francozov je padel severozahodno od Etaina v naše roke.

Najvišje vojno vodstvo.

Francosko uradno poročilo.

Pariz, 31. julija. Včerajšnje popoldnansko: V Artoisu, pri Souchezu in v labirintu celo noč boj z granatami. Med Oisno in Aisno nepretrgan boj topov in metalcev min. V gozdu Pretre smo z lahkoto odbili nemški napad. Nemško letalo je vrglo 4 bombe na Nancy, pa brez škode.

V Vogezih je bil ljut boj do polnoči pri Barrenkopfu. Zavrnilo smo nov protinapad in sovražniku povzročili težke izgube.

Ponoči: Infanterija ni nastopila pač pa zelo silne artiljerijske akcije v Belgiji pri St. Georgesu in Steenstraate, na planoti pri Quenneviersu in v Champagni. Med Mozo in Mozelo se je koncentriral artiljerijski boj na gozdova Mortmare in le Pretre. 29. so naši letalci obstreljevali železnico Ypern—Roulers, nemška taborišča pri Longuvalu, nemške naprave na griču Brimontu pri Reimsu, vojaški kolodvor Chatel en Argones in kolodvor Bourtheourt v Lotringiji. Danes smo obmetavali kolodvor v Freiburgu; drugo brodovje je zmetalo 40 bomb na kolodvor Chauny; tretje brodovje je vrglo 103 granate na petrolejske delavnice v Pechelbronn, po 6 izstrelkov je bilo tudi vrženih na kolodvora v Dettweileru in Pfalzburgu. Vsa letala so se vrnila.

French poroča.

London, 2. avgusta. (Kor. ur.) Vojni maršal French poroča: Dne 30. julija so se po prvem napadu Nemcev vršili še boji. Uspeh je bil, da smo dele izgubljenih jarkov zahodno od Hooge osvojili. Dne 31. julija v glavnem artiljerijski ogenj. Včeraj zvečer smo uspešno odbili dva pehotna napada. Dne 1. avgusta se ni vršil noben pehotni boj.

V Argonih.

Genf, 3. avgusta. Kljub neprestanim ojačenjem argonske bojne črte Joffre v svojem zadnjem poročilu ni mogel navesti niti najmanjšega uspeha francoskih čet.

Francoski generalisimus namerava odstopiti?

Bukarešt. Nekemu tukajšnjemu francoskemu poslanstvu prideljeni francoski častnik pripoveduje, da je sklenil Joffre odstopiti, ker se ne more več spuščati v po politikih zapovedane izgub polne napade. Vojska se more končati srečno za Francijo le, če se vodi edinole s strateških vidikov in če se varčuje z gradivom.

Zeppelinovci proti Angliji.

Rotterdam, 3. avgusta. Nad Wieldom so opazovali štiri Zeppelinovce, ki so leteli proti Angliji.

Torpedirana ladja, ki je prevažala vojake.

Berlin. »Lokalanzeiger« poroča: Angleško transportno ladjo »Arneur« je torpediral nek nemški podmorski čoln. Posadka je večinoma utonila.

Požar uničil električno postajo.

London, 3. avgusta. (K. u.) »Daily News« poročajo, da je v nedeljo uničil požar električno postajo pri Newportu. Na tisoče delavcev je brez dela. Vsa industrija v okolici in mestu počiva.

Ruska дума.

Petrograd, 3. avgusta. (K. u.) Duma je sprejela sledeči predlog: Državna дума se klanja pred slavnim in brezprimernim delovanjem naše armade in mornarice. Poudarja, da kljub vojaškim nesrečam celokupno prebivalstvo preveča sklep vztrajati do konca. Zateva utrditev notranjega miru, pomirjenje. Politični boji naj se pozabijo. Oblasti naj obračajo blagohotno pozornost nasproti vsem ruskim državljanom brez razlike rodu, jezika ali vere. Trdno zaupa, da se kmalu odpomore pomanjkljivostim pri vojnih dobavah. Rodzianko, ki je bil z 296 proti 24 glasovom izvoljen za predsednika, je v nagovoru izražal željo, da bi prijateljski odnosi med posameznimi strankami ostali tudi po vojni.

Razna poročila.

FRANCOZI O MIROVNEM POZIVU SV. OČETA.

Pariz. (K. u.) Časopisje izvaja: Oklic bi se ne bil smel nasloviti na vse velikodušnost, ne bo našel odmeva. Oklic bi se ne bil smel nasloviti na vse vojskovoče se države, marveč le na

osrednji državi, ki sta hoteli vojsko. Radikalno časopisje pa piše: Oklic, ki je naslovljen tudi na sporazum štirih, iznova izziva Francijo, ki ne sme nikakor svojim napadalcem ponuditi miru.

NESREČA NA MORJU.

London, 3. avgusta. (Kor. ur.) Listi poročajo iz Montreala: V megli sta trčila dva angleška parnika 18 milj pod Quebecom. Ena ladja je nasedla, druga je dosegla Montreal.

29 ČESKIH DRŽAVNIH POSLANCEV K PREBIRANJU.

Praga. Češki listi poročajo, da bodo morali k prebiranju sledeči češki poslanci S Češkega: Svečeny, Modraček, Kulich Klica, Ehrlich, Spaček, Svejek, Udžal, Jirasek, Svatek, dr. Wiskowsky, Janovec, Bukvaj, Donat, Klofač, dr. Hübschmann, Durival, Vojna, Fressl, Vodnansky, Mastalka, Kalina, dr. Rasin, dr. Šubert, Prosek, Kotlař, Kotlant, Chaloupka in bivši minister Prašek. — Z Moravskega in Šlezije: Tomasek, Oklestek, Stanek in Pavlok.

VOJNI UJETNIKI V ZASEBNI SLUŽBI.

Korespondenčni urad poroča: Ker se množe slučajji, da vojni ujetniki, ki so se dali na razpolago zasebnim strankam za kmetijska dela, radi nezadostnega zastraženja uidejo, se naznanja, da se bodo vojni ujetniki ondaj, kjer se ne drže strogo določbe glede straženja, v smislu obstoječih dogovorov zopet odtegnili.

MOČ ŠVEDSKE ARMADE.

Kodanj, 3. avgusta. Iz Stockholma poročajo, da štejejo aktivne švedske čete sedaj 360.000 mož.

V VARSTVO VELIKIH BOJNIH LADIJ PROTI PODMORSKIM ČOLNOM.

Rotterdam, 28. julija. Čez London se poroča iz Newyorka: Na slavnostnem banketu, ki se je vršil ob priliki, ko je bila spuščena v morje velika nova bojna ladja »Arizona«, je imel mornarični tajnik Daniels znamenit govor o dosedanjih poizkusih ameriške mornarice za varstvo velikih bojnih ladij pred podmorskimi čolni. Izvajal je, da je današnja pomorska vojna »dreadnought« že spravila v zasmeh. Ravno največje bojne ladje se morajo najbolj bati podmorskih čolnov. Poizkusi se bodo še nadaljevali. Doslej se še ni našlo nobeno uspešno varnostno sredstvo proti podmorskim čolnom. Daniels je dalje izjavil, da izpopolnjevanje ameriške mornarice dobro in hitro napreduje. Graditi sta se pričeli dve novi bojni ladji. Najprej bo gotova »California«. Gonila jo bo elektrika, kurilo se bo z oljem. To bo prva vojna ladja na svetu, ki bo mogla, ne da bi pristala, pluti dvakrat tako daleč kakor vsaka druga ladja. Četudi se v prvi vrsti polaga važnost na gradbo velikih bojnih ladij, vendar se ne bo zamudilo skrbeti tudi za to, da se bo korakalo s časom tudi glede torpedov in podmorskih čolnov. Ob enem dela mornarični urad na to, da se pri zgradbi novih velikih ladij skrbi za to, da bodo ladje kolikor mogoče zavarovane proti napadom podmorskih čolnov.

Dnevne novice.

+ Nemški cesar izročil nadvojvodi Frideriku maršalsko palico. Iz vojnega poročevalskega stana se poroča: Cesar Viljem je 3. t. m. obiskal vojnega maršala nadvojvodo Friderika v glavnem stanu in mu s prisrčnim nagovorom izročil prusko maršalsko palico. Cesar se je mudil v glavnem stanu tri ure.

+ Prestolonaslednik nadvojvoda Karol Franc Jožef in nadvojvodinja Cita sta se pripeljala dne 7. t. m. v Budimpešto, kjer ostaneta do 14. avgusta.

+ Državno prebujena Avstrija. »M. N. N.« pišejo: »Kot znatno pridobitev svetovne vojne, ki vpliva daleč preko črnorumenih kolov našega zaveznika, se mora smatrati prebujenje državnega misljenja in čutenja v Avstroogrski. V narodnostni državi je postala zavest državne avstrijske kot notranja sila tako nedvoumna in močna, da se niso le razpršili vsi dvomi sovražnega inozemstva o zvezni sili in življenjski sposobnosti Avstroogrske ko pleve na vetru, marveč se je tudi znatno dvignila vrednost usodne skupnosti z Nemčijo. Izvrsten članek o tem je priobčil državni poslanec Franc Jesser v dunajskem nemško-socialnem časopisu »Deutsch-Oesterreich«, julijev zvezek, pod naslovom »Nemška narodna politika in avstrijska državna politika«, v katerem ostro označuje silo državne prebujbe med avstrijskimi narodi. Vsak nemški politik naj bi bral to delo, ki temeljito obravnava stanje pred vojno, ko je nacionalistična politika grozila, da razžene avstroogrsko državo, in potem veliko, nenadno izpremembo, ki je pred vsem svetom dokazala, da so bile naravne sile, ki vežejo donavsko monarhijo, močnejše nego vse irredentistične namere; ta izprememba povodom vojne je tudi odkrila, da živi zgolj državno avstrijsko, ker živi avstrijska državna misel. S tem je tudi za vso bodočnost dose-

Najbolj strašno leto, ki je pozna zgodovina.

Kodanj. »Nationaltidende« objavlja ob obletnici vojske: Nemčija je priborila veliko zmago, a gigantski boji še trajajo in pridružitev Italije tropsporazumu dokazuje, da so vsekakor koncem majnika v Rimu verovali na končno zmago veselih tropsporazuma. V nekem trenutku so se bal v Parizu, da prične Rusija omahovati in niso več popolnoma zaupali francosko-rusko-angleški izjavi s 5. septembra, ki obvezuje tri velesile, da ne sklene nobena posebnega miru. Zdaj ne kaže nič na to, da se mir, ki ga želi sv. oče, sklene v dogledni bodočnosti. Leta 1870-1871 je bilo strašno leto za Francijo, leto 1914-1915 je strašno za Evropo, strašno, pač najbolj strašno, kar jih pozna svetovna zgodovina. Izgube vojskujočih se držav na mrtvih, ranjenih in ujetnikih znašajo na milijone. Beseda »bankerot Evrope« ni več prazna beseda strahu. Vse kulturno delo počiva. Evropa ne živi več v znamenju prometa, sovraštvo in ljutost, ki ju je povzročila svetovna vojska, sta tako močni, da ne more nihče umevati, kako naj bi se zopet obnovile redne mednarodne razmere. Tako se končava strašno leto, velikovojno leto. Nihče ne ve, če drugo vojno leto, ki se prične jutri, prinese konec strašnih žrtev na krvi in na denarju, ki grozi Evropo za nedogleden čas popolnoma oslabiti.

Vojni plen osrednjih držav.

O obletnici vojske prinašajo nemški listi naslednji pregled:

1. Osrednji državi sta zasedli sovrážnega ozemlja: v Belgiji 29.000 km², na Francoskem 21.000 km² na Ruskem 130.000, skupaj 180.000 km².

Sovražnik je zasedel: v Alzaciji 1050 km², v Galiciji 10.000, skupaj 11 tisoč 50 km².

2. Skupno število ujetnikov v Nemčiji znaša 1.058.869 mož, v Avstriji 636 tisoč 534 mož, skupaj okroglo 1.695.400 mož.

Med temi je Rusov: v Nemčiji 5600 častnikov in 720.000 mož, v Avstriji 3190 častnikov in 610.000 mož. Skupno število ruskih ujetnikov znaša 8790 častnikov in 1.330.000 mož.

3. Topov so zaplenili Nemci in Avstrijci skupno okoli 7000 do 8000, strojnih pušk pa 2000 do 3000.

Vrnitev civilnih Avstrijcev iz sovražnih dežel.

Francoska vlada je dovolila, da se smejo vrniti domov: 1. vse žene in deklice; 2. moški pod 17 in nad 55 let stari; moški med temi leti, če imajo take napake, da so nesposobni za vsako vojaško službo.

Angleška pusti domov: 1. vse žene in deklice; 2. vse moške pod 17 in nad 51 let stare, tedaj po 4. oktobro 1897 ali pred 4. oktobrom 1863 rojene; 3. v tej dobi rojene moške le tedaj, če jih angleška vojaška komisija spozna za nesposobne za vojaško službo; 4. zdravniki, kirurgi in duhovniki.

Iz Italije se morejo preko Švice vrniti: ženske; moški pod 18 in nad 50 let stari. Izvzeti so častniki izven aktivnosti.

Rusija je pred kratkim zopet dovolila, da se smejo vrniti: ženske osebe brez razlike, moški pod 17 in nad 45 let stari (izvzeti so častniki izven aktivnosti) moški med 17. in 45. letom, če jih ruska vojaška komisija spozna za nesposobne za vojaško službo ali pa zdravniki in duhovniki civilnega stanu. Te določbe veljajo le za one avstrijske državljane, ki so se že ob izbruhu vojne nahajali v Rusiji.

Vihar proti Pašiću in proti Rusiji v srbski skupščini.

Bukarešt. V srbski skupščini je opozicija vpričo velikega viharja proti Rusiji in proti Pašiću, ker je zahtevala Rusija naj se izprazni Drač. Pašić je namreč poizkušal opravičevati sporazum štirih in osobito Srbijo, kar je povzročilo v opoziciji vihar. Voditelji vseh opozicionalnih strank so po seji sklicali posvet, kjer so razpravljali o položaju Srbije in o dogodkih v skupščini. Pašiću so očitali, da je spravil Srbijo na rob propada in so zahtevali naj odstopi. Vsi so odklanjali z ogorčenjem zahtevo Rusije, naj odstopi Srbija Bolgariji macedonsko ozemlje.

Dalje so obširno razpravljali o ponovnem Pašićevem potu k carju. Pašić je v avdienci pri carju dobil izrečno obljubo, da bo Rusija pri Italiji založila svojo besedo za srbske koristi. Pašić je govoril tudi s Sazonovom, ki je Pašiću obetal, da bo nemudoma storil korake pri italijanski vladi zaradi zasedenja Valone, ki je napravilo na Srbijo jako neugoden vtis. S to obljubo v žepu se je vrnil Pašić domov. Malo dni nato je zahteval ruski poslanik v Nišu predajo macedonskega področja Bolgariji, kajti samo potem bi Rusija hotela in mogla pri Italiji posredovati v korist Srbije. Ta zahteva je vzbudila največjo nevoljo. Pripravljani so pa bili, da odstopijo Macedonijo Bolgariji, ako prevzame Rusija popolno jamstvo za to, da Italija svoje čete popolnoma umakne iz Albanije in da sme Srbija zasedati celo Albanijo in da sme Srbija zasesti celo Albanijo in da sme Srbija zasesti celo Albanijo in da sme Srbija zasesti celo Albanijo.

To zahtevo je sprejela Rusija zelo hladno. Razpoloženje se je spremenilo v srd, ko je pred 14 dnevi iz Petrograda dospel ukaz, da se pohod v Drač ustavi in tamkajšnje čete umaknejo. Obenem se je naznanilo, da bo hotela in mogla Rusija samo v tem slučaju nuditi zaveznikom nadaljnjo pomoč v orožju in denarju. Srbijo je tedaj Rusija sedaj ravno tako izdala, kakor leta 1913. Bolgarijo.

Turčija v vojski.

ANGLEŠKO POROČILO Z DARDANEL.

London, 2. avgusta. Reuter poroča z Dardanel: Letalci so dognali, da so Turki na različne točke spravili močna ojačenja. V noči na 23. julij so Turki napadli francosko postojanko in zlili v jarke neko tekočino, katero so potem z bombami zažgali. Francoski topovi so otvorili ogenj in prisilili sovražne baterije, da so utihle.

NOVI PREROK ENTENTE.

Stockholm, 3. avgusta. Novi vrhovni poveljnik na Dardanelah, general Brulard, je imel pred svojim odhodom v Marseille nagovor, v katerem je obljubil, da bo prav kmalu vzel Carigrad. Francosko časopisje na podlagi te obljube z gotovostjo pričakuje, da bodo dardanelski fortii padli še tekom avgusta; izračunalo je svojim bralcem celo dan in uro, da bodo zavezništvo 20. avgusta vkorakali v Carigrad.

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Berlin, 3. avgusta. Veliki glavni stan: Dne 30. julija pri Hooge vzeta angleška postojanka je nasproti uradnim angleškim poročilom popolnoma v naših rokah. V Champagni smo zasedli po uspešnih razstreljivih zahodu od Perthesa in zahodno od Souaina robove globin.

Severozahodno od Le Four de Paris v Argonih je bilo vzeti nekaj sovražnih jarkov in je bilo ujetih 60 sovražnikov. Med včeraj javljenim bajonetnim napadom so bili v celoti ujeti 4 častniki, 163

ženo neizmerno ojačenje centralnoevropskega bloka proti svetu, ki nam stoji sovražno nasproti.

— **Gališki deželni odbor** se bo iz Biale 25. avgusta preselil v Krakov.

— **Duhovne vaje za visokošolce in abituriente** se prične 22. avgusta zvečer ob 6. uri. Gospodje, ki se jih žele udeležiti, naj se pisмено priključijo vsaj do 15. avgusta vodstvu kn. šk. zavoda sv. Stanislava v št. Vidu nad Ljubljano.

— **Šolska vodstva na Kranjskem, Primorskem, Štajerskem in Koroskem** naj blagovolijo vpsolati predsedniku Slovenske šolske Matice, gospodu ravnatelju M. Schreinerju v Mariboru, zaznamek vseh v vojno poklicanih gg. učiteljev s podatki o njih ranjenju, ujetništvu, smrti ali odklovanju, ker namerava Slov. šolska Matica postaviti vsem vrlim junakom časten spomenik v svojih publikacijah.

— **Gg. poverjeniki Slov. šolske Matice** naj blagovolijo pobrati in vpsolati čimprej članarino za leto 1915. Ako je morebiti gg. poverjenik vpoklican v vojno, naj blagovolijo prevzeti ta trud eden izmed njegovih gg. tovarišev, ker mora društveni odbor v kratkem vedeti, kakšno bo njegovo denarno stanje.

— **Preskrba poljedelcev s fosforovimi umetnimi gnojili.** Današnja »Wiener Zeitung« prinaša naredbo vsega ministrstva, ki določa, da more poljedelski minister za preskrbo nuine potrebe poljedelcev naložiti tovarnam, ki izdelujejo fosforova umetna gnojila, da določene množine oddajo določenim odjemalcem. Ravno tako lahko naloži trgovcem, ki imajo taka gnojila v zalogi.

— **Umrli** je v Pragi leksikograf Fr. Kopp, član češke akademije znanosti v 90. letu starosti.

— **C. g. profesor Janez Ev. Kociper** je te dni zopet odpotoval na severno bojišče.

— **Duhovska vest.** Iz Ribnice na Štajerskem: Vsled mobilizacije smo bili celo leto brez kaplana, s 1. avgustom pa je prišel č. g. Franc Jazbinšek za kaplana.

— **Vojni kurat Almer** je na bojišču obolel. Bajc ima tifus. Leži v vojaški bolnici.

— **Umrli** je v Celovcu domobranec Peter Bresnik, doma iz slovenjeograškega okraja.

— **Dunajska podružnica »Slov. planinskega društva.** Prijateljski sestanek se vrši v soboto, dne 7. avgusta 1915, v gostilni Wilfinger, XVIII., Salmannsдорf, Hameustrasse 5. Začetek ob 6. uri zvečer. Slovenski gosti dobro došli!

— **Padel** je na laškem bojišču stotnik mariborskega polka Jožef Dürr.

— **Iz Tržiča.** Na severnem bojišču je padel junaške smrti Jakob Pernuš, posestnikov sin od Sv. Ane, in sicer v bitki dne 14. februarja. — Iz ruskega ujetništva se je oglasil po desetih mesecih Franc Kališnik.

— **Umrli** je v Feldhofu pri Gradcu bivši potnik celjskega mestnega mlina g. Avgust Deisinger.

— **Iz ruskega ujetništva** se je oglasil Anton Sešek, ki je bil ujet v Przemyslu. Piše, da so hodili 3 dni in se vozili 17 dni po železnici, dokler niso prišli v Taškent.

— **Veliko neurje nad Nišom** s točo je divjalo dne 2. t. m. Toča je padala tako debelo, kakor kurja jajca. Uničena je vsa žetev, ubitih je bilo več ljudi.

Primorske novice.

— **Naši begunci.** Veleč. g. dr. Ličan, profesor bogoslovja in dušni pastir za slovenske in hrvaške begunce na Moravskem poroča, da se nahaja v Friedlandu ob Mohri 200 Hrvatov, v Weigelsdorfu 40 Hrvatov, v Braunsauferu 40 Hrvatov, v Groß-Stohlu 70 Slovencev, v Klein-Stohlu 30 Slovencev, v Irmsdorfu 70 Slovencev, v Groß-Morau 30 Slovencev.

— **Poslanec Spinčič** radi vojske stane sedaj v Zagrebu ter je gost nadškofa Bauera.

— **Italijanska krščansko-socialna stranka** v Trstu je imela 9. julija svoj občni zbor, na katerem je sklenila poživiti svoje delovanje zlasti med delavskimi sloji. V strankino predsedstvo so bili izvoljeni: Vitez Anton Cijak, zem. posestnik, ces. svetnik Ettore Pollich, brodolastnik, Rudolf Eixner, c. in kr. dvorni spediter, Ricardo Dejak, veletržec, Enrico Kailer, tajnik Francesco Zajonc, prokurist, Francesco Rohn, uradnik, Giuseppe Frisenbichler, finančni nadkomisar, dr. don Antonio Valtovaz, mestni župnik. V isti seji so izvolili tudi člane odbora za Bonifacijevo društvo.

— **Iredenta v Pazinu.** Kje so »ložirali« in kaj so snovali »Neodrešenci« v Istriji, se šele zdaj jasno vidi, ko jih je zadel pravična roka c. kr. vlade v Trstu. Tako v Pazinu — srcu Istrije, — ki je povečini hrvaško mesto (ima okoli 3000 prebivalcev, a med temi samo kakih 200 pravih Italijanov, drugi so renegati) se je do zadnjega časa nahajalo poleg »Lega nazionale« kar 7 (beri: sedem) iredentistiških društev. Kaj so ta društva počejala, nam

povedo njih imena: »Casino di società, Circolo democratico, Società di lettura, Società escursioni Montemaggiore, Unione democratica, Unione nazionale, Club ciclistico Intrepido.« Interesantno! Meminisse juvat. — No pa naj reče kdo, da to ni žalostno, ko se je moral hrvaški življenj na svojih lastnih tleh boriti za svoj obstanek. Upamo, da se po vojski kaj takega ne bo več ponavljalo. Dal Bog!

— **Za begunce iz Goriškega** je došlo tržaškemu ces. namestništvu doslej 75.522 K 96 vin. darov.

— **Privatni telefonski razgovori** so tudi na Reki prepovedani. Sme se pa ondi po telefonu govoriti z orožništvom, policijo, ognjegasnim in reševalnim društvom.

Ljubljanske novice.

— **Ij Vojaška godba,** ki se sedaj nahaja v Ljubljani, koncertira, če je ugodno vreme, vsak dan od 6. ure zvečer v »Zvezdi«.

— **Ij Preskrba Ljubljane z jajci.** Piše se nam: V svrhu preskrbe mestne občine ljubljanske z jajci je deželna vlada vsled zaprosila mestne občine ljubljanske sporazumno s c. in kr. 5. armadnim etapnim poveljstvom na podlagi § 4. ces. naredbi z dne 1. avgusta 1914, drž. zak. št. 194, odredila, da morajo lastniki jajec v sodnih okrajih Mokronog, Litija, Višnja gora, Trebnje in žužemberk svoje razpoložljive zaloge jajec prodajati izključno samo mestni občini ljubljanski. Izvzeta so samo ona jajca, katera se potrebujejo za domačo porabo in za domače, v ondotnih krajih naseljeno ljudstvo. Za slučaj, da bi se posestniki branili prodajati svoje razpoložljive zaloge jajec mestni občini ljubljanski, je c. kr. okrajno glavarstvo pooblaščen, jih na račun in stroške lastnikov prodati mestni občini ljubljanski. Ceno določijo izvedenci v smislu § 4., odst. 4. prej navedene cesarske naredbi v navzočnosti dotičnih posestnikov in zastopnikov mestne občine ljubljanske. Ravnotako se bo postopalo v slučaju, da se lastniki jajec ne bi mogli zediniti z mestno občino ljubljansko glede cen. Da se predmetna akcija izvede, napravi mestna občina ljubljanska v vsakem izmed navedenih sodnih okrajev svojo posebno nabiralnico jajec. Če bo treba, bo tudi najela posebne zaupnike za pobiranje jajec od vasi do vasi, od hiše do hiše. Ti zaupniki bodo imeli od mestne občine ljubljanske izgotovljene in od okrajnega glavarstva vidirane izkaznice, katere bodo morali pri izvrševanju svojega posla imeti pri sebi in jih na zahtevo tudi pokazati. Iz navedenih sodnih okrajev se smejo torej jajca dobavljati izključno samo mestni občini ljubljanski. Železniške postaje, ki pridejo pri tem v poštev, so dobile od svojih višjih oblastev nalog, sprejemati iz navedenih okrajev pošiljatev jajec samo tedaj, če je pošiljatev namenjena mestni občini ljubljanski, kar mora biti razvidno z voznega lista. Da pa se ne bi jajca po ovinkih drugam izvažala, ima orožništvo strogo naročilo, obračati prometu z jajci svojo posebno pozornost in nastopati z vso ostrojtjo proti vsem, ki bi hoteli na kakršenkoli način kršiti to odredbo.

— **meso v Ljubljani** Mestna aprovizacija je dobila dva majhna sodčka osoljenega govejega mesa. Prodajala ga bo prihodnje dni. Meso prve vrste in brez kosti se bo prodajalo po 4 K za kilogram, druge vrste pa po 3 K 60 vin. Meso je treba vsaj 12 ur pred uporabo v vodi namakati. Dobro je vodo dva- ali trikrat premenjati. Tudi pri kuhanju je prvo vodo čez dobre četrt ure odliči in jo nadomestiti z drugo gorko. —

— **Ij Dunajski umetniki v Ljubljani.** Kino »Central« v deželnem gledališču je s predvajanjem velike dunajske kriminalne drame »Zelena svetilka« dosegel velik uspeh. Izborna predstavljana od najboljših dunajskih umetnikov, je film tudi fotografirano z veliko marljivostjo in spretnostjo izvršen. Vredno je, da si te predstave vsakdo ogleda.

— **Ij Umrli** so v Ljubljani: Daniel Sušnik, sin železniškega sluga, 8 mesecev. — Majda Turk, hči trgovskega sotrudnika, 6 let. — Ivan Fajdiga, posestnikov sin, 3 leta. — Cecilija Pohleven, žena užitninskega paznika. — Pavo Lubina, pešec pešpolka. — Julij Ujvari, pešec pešpolka. — Vincenc König, pešec pešpolka. — Josip Kalina, pešec pešpolka. — Fran Pirc, poddesetnik pešpolka. — Josip Sugar, pešec pešpolka. — Rudolf Strohschneider, pešec pešpolka. — Lajos Benczi, pešec pešpolka. — Hubert Koberwitz, pešec pešpolka. — Maks Fleck, kadet domobranskega pešpolka. — Alojzij Bruckner, pešec pešpolka. — Emerik Hilocky, pešec pešpolka. — Svetozar Pavičević, pešec pešpolka. — Mihael Markus, pešec pešpolka. — Mijo Čavlovič, pešec pešpolka. — Fran Hora, desetnik pešpolka. — Pál Malin,

pešec pešpolka. — Andrej Ivan Pocsik, desetnik topničarskega polka. — Friderik Babel, pešec pešpolka. — Artur Prill, desetnik pešpolka. — Karel Dosa, pešec bataljona. — Rok Santoro, pešec laškega pešpolka št. — Fran Embacher, patroljni vodja

— **Ij Pozor!** Vsi oni obrtniki, ki prodajajo sadje, zelenjavo in druga živila v mestnem okrožju po stojnicah ali barakah, se opozarjajo, da morajo priti po izdan maksimalni tarif v mestni tržni urad v prtiličju.

— **Ij Izgubil se je zlat prstan** z briljantom, z vrezanim znakom: »M. G. 17./4. 1913.« Pošten najditelj naj ga odda proti nagradi na policijskem ravnateljstvu.

— **Ne pehajte se za čebulo!** Mestni aprovizacijski odsek je sklenil naročiti večjo pošiljatev čebule, ki se bo oddajala po veliko nižjih cenah, kakor so danes običajne. Tudi bo mestna aprovizacija gledala, da bo čebulje dovolj za tukajšnje potrebe. Treba je le malo potrpljenja. S pehanjem za blagom se mu cene po nepotrebnem neznansko zvišujejo.

— **Ij Najdene stvari** v času od 17. do 31. julija 1915: 1 črna denarnica z 7 K 60 v, 1 žepni robec z 22 K, 1 črna sesalka za kolo, 1 zlat prstan z modrim kamnom, 1 črna denarnica z 12 K 6 v, 1 zapestnica z uro, 2 bankovca po 2 K, 1 kolo znamke »Puch«, najdeno dne 11. julija 1915, 1 zavitek z vojnimi dopisnicami, 1 črna denarnica z 10 K, 1 črna denarnica z 28 K, 1 rjava denarnica z 30 K, 1 rjava denarnica z 30 K, 1 žakelj s 5 kg sladkorja in kave, 1 knjiga za kitarsko šolo, 1 beli damski solnčnik, 1 kovinasta verižica z obeskom, 1 črna denarnica z več kakor 100 K, 140 K v bankovcih, 1 ura z verižico, 6 parov zlatih uhanov. — Dobi se jih pri c. kr. državni policiji v uradu za najdene stvari.

Bolgarija hoče ostati nevtralna.

500 milijonov posojila.

— **Kodanj, 3. avgusta.** Pariški listi javljajo iz Dedeagača, da je Bolgarija izjavila, da hoče tekom vojne proti Turčiji in osrednjima velesilama ohraniti dobrohotno nevtralnost.

× × ×

— **»Kölnische Zeitung«** poroča da je Bolgarija ravnokar dobila v Avstriji in Nemčiji 500 milijonov posojila. Nemški listi poudarjajo, da je to dejstvo sicer v prvi vrsti gospodarskega pomena, vendar kaže, da

vojne zmešnjave niso mogle omajati medsebojnega zaupanja. Če previdni finančni stotine milijonov zaupnega denarja pod zmernimi pogoji naložijo na Bolgarskem, je to viden dokaz naše finančne moči in dragocen migljaj, kako stoji gospodarski in političen barometer.

Angleški pritisk na Srbe.

— **Haag, 3. avgusta.** Angleska je izjavila Srbiji, da ji bo nakazala podporo le v razmerju z njenimi operacijami proti Avstriji. Če Srbija ne bo v najkrajšem času dosegla novih uspehov proti Bosni ali Ogrski, nima pričakovati nobenega denarja več od Angleske.

Nemčija bo zvišala dnevno množino kruha.

— **»Vossische Zeitg.«** poroča, da je letos pričakovati v Nemčiji srednje dobre letine; od lanske ima še kakih 700.000 do 800.000 meterskih stofov, zato je pričakovati, da bodo splošno zvišali dnevno množino kruha.

Barovi.

došli upravništvu:

— **Za pogorelce v Ribnici:** G. Stele, Spodnja šiška, 10 K. — Neimenovana v Ljubljani 5 K. — Neimenovana 10 K.

— **Za čoln-potapljač:** G. Jožef Koželj, kaplan, št. Vid pri Zatičini, 10 K. — Gdēna. Lea Fatur 2 K.

— **Za Rdeči križ:** G. Fr. Zbašnik, župnik v p., Hrastje, 6 K.

Vina - Bizeljanca

iz cerkvenega vinograda, 78 hektro 1911 in 1914 belega, sortiranega in 78 hektro 1911 in 1914 rdečega, proda cerkveno predstojništvo na Bizeljskem. 1509

10. c. kr. avstr. razredna loterija

Žrebanje 3. razr.

10. in 12. avgusta t. l.

Cena za novostopivše člane.	Igralni načrti in vsa pojasnila brezplačno.	Dobitki	Kron	Dobitki	Cena za posestnika srečke prejšnjega razreda.
1/1 K 120.—		1 za	80.000	1/1 K 40.—	
1/2 K 60.—		1 „	40.000	1/2 K 20.—	
		1 „	30.000		
		3 po 10000 =	30000		
		6 „	5000 = 30000		
		10 „	2000 = 20000		
1/4 K 30.—		30 „	1000 = 30000	1/4 K 10.—	
		55 „	600 = 33000		
		53 „	400 = 21200		
1/8 K 15.—		2590 „	160 = 414400	1/8 K 5.—	
		2750 dobitkov	K 728600		

Srečke za ta razred priporoča

poslovnica c. kr. avstrijske razredne loterije

LJULJANSKA KREDITNA BANKA

v Ljubljani

in njene podružnica v Celju, Celovcu in Splitu.

Izgube 17. pešpolka.

(r. = ranjen; u. = ujet.)

Kadet Baumgarten Miroslav, r.; kadet Erker Anton, r.; kadet Hönigmann Adolf, r.; kadet Katalic Franc, r.; poročnik Novak Ivan, r.; kadet Petavs Karel, r.; kadet Wank Ivan, r.; Avsec Fr., 6. stot., Videm, r.; Bergant Alojzij, 7. stot., Zapore, r.; Bergant Ivan, 6. stot., Zg. Šiška, r.; Bernard Stefan, 7. stot., Kranj, r.; Bernik Mihael, 5. stot., Gorje, r.; Bizjak Ivan, 8. stot., Vel. Dolina, r.; Bizjak Ivan, 8. stot., Vrhnika, r.; Bogataj Ant., 6. stot., Selce, r.; Bogdanovič Ladislav, 5. stot., r.; Bučar Leopold, 6. stot., Št. Janž, u.; Carlet Dominik, 8. stot., r.; Černič Ivan, 2. stot., Podzemelj, r.; Cikada Anton, 9. stot., Jelšane, r.; Crne Leop., 2. stot., Št. Vid nad Ljubljano, mrtev (maja 1915); Dremelj Franc, 8. stot., Litija, r.; Drolc Josip, 8. stot., Srednja vas, mrtev (1.—20. maja 1915); Drolka Anton, 6. stot., Dob., r.; Dröschler Josip, 8. stot., r.; Ebrhard Ivan, 8. stot., r.; Erce Franc, 8. stot., Vodice, r.; Fabjan Kolartin, 8. stot., r.; Findl Stefan, 9. stot., r.; Fink Alojzij, 6. stot., Toplice, r.; Fischer Josip, 6. stot., r.; Gabrič Matija, 8. stot., Blanca, r.; Gabriel Anton, 2. stot., Trebnje, r.; Germ Ivan, 8. stot., Podgora, r.; Glatz Ludvik, 7. stot., r.; Gogola Matej, 8. stot., Bled, r.; Golob Franc, 8. stot., Ljubljana, r.; Gruber Josip, 5. stot., r.; Gubanc Franc, 8. stot., Vodice, r.; Hafner Karel, 2. stot., Stražiše, mrtev (maj 1915); Hutevec Josip, 9. stot., Šmihel-Stopiče, r.; Januš Franc, 6. stot., Tržič, r.; Japel Pavel, 8. stot., Vrhnika, r.; Jemec Franc, 9. stot., Trzin, r.; Jenko Josip, 2. stot., Trnovo, r.; Jenšterle Peter, Sorica, mrtev (maja 1915); Kekec Franc, r.; Kežič Ivan, 5. stot., Idrija, r.; Kleinegger Anton, 6. stot., Dol, r.; Knapfel Leopold, 5. stot., Crnomelj, r.; Koblar Fr., 6. stot., Selce, u.; Kocjančič Franc, 8. stot., Dvor, r.; Kogovšek Franc, 7. stot., Vrhnika, r.; Kogovšek Pavel, 7. stot., r.; Kolar Josip, 6. stot., r.; Košmerl Franc, 9. stot., Loškipotok, r.; Kovač Josip, 6. stot., Šmartno, r.; Kovič Josip, 8. stot., Kresnice, r.; Kramar Anton, 6. stot., Ljubljana, u.; Kržišnik Peter, 5. stot., r.; Krkuljan Fabijan, Kastav, r.; Langus Ivan, 6. stot., Tržič, r.; Lavrič Ivan, 2. st., Sela, r.; Leban J., 9. stot., r.; Messner Rok, 6. st., r.; Mežnar Anton, 2. stot., r.; Mrgole Franc, 7. st., Škocjan, r.; Muravec Josip, 7. stot., Vinica, r.; Nachtigall Ivan, 5. stot., Ljubljana, mrtev (1. do 20. maja 1915); Novak Ivan, 8. stot., Krka, r.; Novak Pavel, 7. stot., Slavina, r.; Oman Ivan, 6. st., r.; Ošaben Henrik, 6. stot., Trst, u.; Pacher Rupert, 2. stot., r.; Pansi Anton, 2. stot., r.; Papež Matija, 6. stot., r.; Peca Franc, 4. marškomp., Senožeče, mrtev (9. sep. 1914); Pečar Ivan, 6. stot., Drašiči, u.; Pečnik Jakob, 6. stot., Ježica, r.; Pelc Alojzij, 9. stot., r.; Pelko Florijan, 6. stot., Toplice, r.; Persinšek Anton, 7. stot., r.; Petelin Ivan, 2. st., Preserje, r.; Pirc Ivan, Vel. vas, r.; Pistotnik Josip, 2. stot., Češnjice, r.; Plešec Tomaž, 5. stot., Medvode, r.; Pucel Franc, 8. stot., Kranj, r.; Puh Maks, 9. stot., r.; Putre Avgust, 6. stot., r.; Putsi Ivan, 2. stot., Belapeč, r.; Račič Ivan, 5. stot., Cerklje, r.; Račič Matija, 7. stot., r.; Rangus Alojzij, 9. st., Dev. Mar. v Polju, r.; Ratisnennig Franc, 6. stot., r.; Rozman Jakob, 8. stot., Smednik, r.; Salmič Florijan, 8. stot., r.; Schnabl Franc, 6. stot., r.; Schwal Josip, 8. stot., r.; Schweighart Peter, 7. st., r.; Šercar Josip, 6. stot., r.; Šest Martin, 8. stot., r.; Setine Ivan, 6. stot., Mihalovec, r.; Sever Edv., 2. stot., Ljubljana, r.; Širok Andrej, 7. stot., Zagorje, r.; Slivnik Franc, 8. stot., Gorje, r.; Sommer Ferdinand, 7. stot., r.; Spendan Ferdinand, 6. stot., Ovišče, r.; Stalzer Ernest, 6. stot., u.; Starešinič Rudolf, 6. stot., Podzemelj, r.; Suhadolc Josip, 2. stot., Dobrova, r.; Sulc Franc, 2. stot., Ljubljana, r.; Sušnik Anton, 5. stot., Železniki, r.; Sušnik Anton, 7. stot., Gojzd, r.; Tandi Josip, 7. stot., r.; Tomazin Jernej, 9. stot., r.; Trajer Franc, 7. st., r.; Turk Ivan, 9. stot., r.; Veldin Franc, 8. stot., r.; Vidrih Ivan, 6. stot., Šmihel-Stopiče, u.; Volčič Ivan, 6. stot., Št. Vid nad Ljubljano, r.; Železnik Josip, 8. stot., Šmartno pri Litiji, r.; Žnidar Franc, 6. stot., Boh. Bistrica, r.; Žugelj Ivan, 6. stot., Podzemelj, r.

Pogrešane družine z Goriškega.

Josip Lavrenčič, železniški čuvaj, Boh. Bistrica št. 75, išče družino Lavrenčič iz Doberdoba št. 72. Pojasnila na omenjeni naslov ali pa na uredništvo »Slovenca«. — Franc Školc, 27. pp., ki je bil ranjen v Galiciji ter se sedaj nahaja v bolnici v Budimpešti, išče svojo družino, doma v občini Brginji št. 26, Goriško. Pojasnila na Franca Školc, Bistotsko Intezetek, Hadi Korhaza, VII. Istan v 95, Militär Spital, Budapest. — Lovrenc Toroš, K. k. Landsturm-Wachbat., 1. Komp., Hasnerplatz, Graz, išče svoje starše in ženo s štirimi otroci, ki so doma iz občine Medana. — Schavnik Ludvik iz Rude na Furlanskem ne ve, kje je njegova družina. Sporocilo na naslov: Schavnik Ludvik, Gradec, Notreservspital 2. Bar. V. — Andrej Markič iz Ločnika pri Gorici ne ve za svojo družino. Sporocilo na naslov: Andrej Markič, Gradec, Franz Josef Kaserna, V. Abt. — Črnovojniki Štabon Josip, doma iz Ločnika pri Gorici, ki se nahaja sedaj pri 97. pešpolku, IV. Alarmkomp. v Veržeju, p. Križevci na Štajerskem, išče svojo ženo Marijo Štabon. — Franja Štepančič s štirimi otroci, ki je sedaj begunka na Nižnjem Avstrijskem, Deinzendorf bei Zellerndorf, doma iz Dol. p. Opatjeselo pri Gorici, išče svojega Jožca, ki je odšel 20. maja k vojakom ter je bil najprej v Mariboru, sedaj se pa baje nahaja v Ljubljani. Prosi ga, naj ji takoj piše. — Anton Cufnerli, Landsturm Wachkomp. I, Hasnerplatz 12, Graz, doma iz Srednje, občina Ajba, išče svojo družino. — J. Polentič, N. V. L. »Szigetvár«, mornarska vojna pošta v Pulju, prosi vse one, ki le kolikoli vedo o njegovih starih, ki so pred vojno stanovali v Biljani pri Krminu, zap. Brda, da bi mu to sporočili. V drugi vrsti bi poprosil za sveč, kam naj se obrnem, oziroma kje je sedaj vodstvo »Slov. Alojzijevičca« v Gorici. Brata sem imel, ki je zahajal v tamošnjo slovensko gimnazijo in je stanoval v goričmenem zavodu. Odkar je započela vojna z Italijo, pa ni od nobene strani glasu o ljubih domačih. Zelo težko mi je to! — Štefan Mavrič, 27. domobranski polk, 7. stot., I. vod, Liezen, Zg. Štajersko, išče svojo družino iz Prelesja št. 48, občina Anhovo pri Gorici. — Išče se Ignacij Sirk iz Sloveč, p. Kojško; išče ga Egidija Prinčič iz Vipolž št. 23, sedaj stanujoča v Št. Vidu nad Ljubljano št. 23. — Išče se Franciška Gabrijelečič, stanujoča pred izbruhom vojne v Plaveh pri Gorici; pojasnila Francu Gabrijelečič, enolet, prost., XV. 97., Mil. Arb. Abt. vojna pošta št. 608. — Išče se družinski oče Peter Prinčič, Gor. Cerovo št. 11 pri Gorici; pojasnila na Ivana Prinčič, K. k. Landsturm-bat., 1. Wachkomp., vojna pošta št. 610. — Štefan Mavrič, K. k. Lir. Nr. 27, 7. Komp., Liezen, Zg. Štajersko, išče svojo ženo s tremi otroci, doma iz vasi Prelesje, občina Anhovo. — Leopoldina Prinčič, St. Leonhard am Fort Nr. 28, Nieder Österreich, išče družino nadičtelja Edvarda Prinčič iz Pevme pri Gorici; ravnotako išče imenovana svojega brata Karla Bregantič. — Kdor vé kaj o družini Karola

Reja, posestnika in krčmarja v Dobrovem pri Biljani na Goriškem in o njegovi soprogi Mariji in hčerki Olgi. — ravnotako o gospodu Karolu Reja, kaplanu v Kobaridu in njegovi sestri Mercedi, naj sporoči gospej Adeli Dolgan, c. kr. poštarici v Kosani na Notranjskem. — Išče se Marija Stergar iz Trsta, Via Zonta 9./II., in Marija Jug, Trst, Palazzo Vianello 19; pojasnila Mariji Stergar, Mank 1, Nieder Österreich. — Janez Gabrijelečič, 27. dom. p., 2. stot., vojna pošta št. 48, išče svojo družino, doma iz Anhovega. — Ivančič Josip, K. u. k. Landessch. Reg., I. Ers. Komp., Wels, Ober Österreich, iz Ravne, Kenda Ivan iz Drežnice in Kosmačin Josip iz Sedla služijo pri istem polku.

PRIPOSLANI NASLOVI.

Josip Marinič iz Pevme pri Gorici, sedaj v Kilbu, Nižje Avstrijsko, sporoča svoicem, da se je koncem junija preselil v Amstetten, Bahnhofstrasse 25, Nižje Avstrijsko.

POGREŠANI VOJAKI.

Anton Japelj, 5. dom. p., 12. stot., vojna pošta št. 48, se pogreša od 1. januarja 1915; pojasnila uredništvu »Slovenca«. — Pogreša se France Ferkulj, doma iz Strug na Dolenjskem, ki je služil pri 7. lov. bat.; pojasnila Francu Ferkulju, Lipa, p. Dobropolje.

Zahvala.

Za mnoge dokaze presrčnega sočutja ob smrti naše iskreno ljubljene matere, gospe

Ane Candolini
vdove c. kr. okrajnega sodnika

za mnoge krasne poklonjene šopke in vence, ter za izredno častice spremstvo nepozebne pokojnice na poslednje počivališče, izrekata tem potom najiskrenejšo zahvalo

Hinko in Vladimir Candolini.

Spretnega slaščičarskega pomočnika

sprejme takoj **Jak. Zalaznik, Stari trg 12.**

Sprejem dva krepka 1488

učenca

s primerno šolsko izobrazbo v svojo trgovino z mešanim blagom. Dečki z dežele imajo prednost. — Ponudbe na **I. Colnar, Kranj.**

domače predivo

Kupim v vsaki množini mikano in nemikano po najvišji ceni. — Ponudbe na: **Ivan N. Adamič, vrvarna, Ljubljana, Sv. Petra cesta š. 31.** 1453

ANTON BOČ

barvarija in kemična pra'nica
Ljubljana, Selenburgova ul. 6

Delo se izvršujejo tudi na Glincah št. 46. Nižke cene!
Točna in solidna postrežba!
Obstoje tvrdeke že čez 50 let.

Limon-esenca

1 steklenica za 1 krono, odgovarja osebnim desetih limon.

Lekarna Trnkoczy
zraven rotočva v Ljubljani.

Vnovčevalnica za živino naznanja, da dobe cenjeni odjemalci

ZAJCE

v soboto dne 7. avgusta od 8. do 10. ure dopoldne na dvorišču Gospodarske Zveze, Dunajska cesta 29.

Izurjena 1518

česalka (frizerka)

cenjenim damam na razpolago proti zmernemu plačilu. Cenj. vprašanje pod »Ugodna prilika 1518« na upravnishvto tega lista.

Sprejemem krepkega učenca

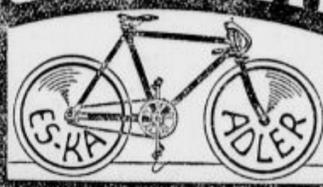
s primerno šolsko izobrazbo v trgovino z mešanim blagom. **Ivan Bergant, Stara Loka, pošta Škofja Loka.** 1510

10.000 hekto
1376 sortiranih
gospodskih vin

razprodaja v poljubnih množinah

Albert Zerkovitz
- Nagykanizsa (Ungarn). -

GORČEVA

KOLESA PRIZNANO NAJ BOLJŠA SEDANJOSTI X

A. GOREC

LJUBLJANA MARIJE TERE
ZIJE ČESTA ŠT. 14 NOVI SVEI
NASPROTI KOLIZEJA ZAM
TEVAJTE PRVI SLOV. CENIK
BREZPLACNO

GOSTILNA

se prevzame v najem 1522

z novembrom tega leta na deželi, najraje pa kje v Ljubljanski okolici, ali v Ljubljani. Ponudbe na upravnishvto »Slovenca« pod »gostilna 100«.

Št. 12.031.

Razglas.

Na ukaz c. k. deželne vlade za Kranjsko z dne 16. julija 1915 št. 18.405 določa mestni magistrat ljubljanski za živila navedena na posebni tiskovini pod naslovom »Maksimalni tarif št. A in B«, najvišje cene, po katerih se sme prodajati all kupovati. Maksimalni tarif se bo po potrebi od časa do časa izpreminjal, vsaka nova izdaja tarifov pa se opremi s prihodnjo zaporedno številko.

Najvišje cene se bodo objavljale na trgu na posebnih deskah. Maksimalne cene pa ne veljajo za imenovana živila le, če se prodajajo ali kupujejo na trgu, marveč tudi, če se trguje z njimi po mestu, vsled česar morajo vsi obrtniki, ki se pečajo s prodajo takih predmetov, imeti vsakokratni maksimalni tarif na vidnem mestu nabit v svojem obrtovališču.

Prodajalci kakor kupci, ki se pregreše zoper odredbo, se bodo po obstoječih zakonih najstrožje kaznovali.

Mestni magistrat ljubljanski,
dne 29. julija 1915.

Vojaški čevlji

za častnike in moštvo dobe se v vsaki množini v zalogi tovarne

PETER KOZINA & KO. LJUBLJANA
Breg št. 20.

Pozor! Nova trgovina koles in motorjev

Selenburgova ulica 26

Zaloga svetovno znanih »Humber«-koles, Puch-motorjev novega sistema in posameznih delov po najnižjih cenah. Priporočam se za cenjena naročila

z odličnim spoštovanjem
Fran Florjančič

1497

Dečka

kateri ima veselje do trgovine, poštenih staršev, čvrst in zdrav, sprejme takoj

trgovska firma 1523
I. KUŠLAN, Kranj, Gorenjsko.

POUK

francoskega, italijanskega in nemškega jezika.

Med počitnicami znatno znižane cene. Posebno priporočljivo za učence, radi ponavljanja in priprave za višje razrede. 1521

Naslov: Šola za jezike, Breg št. 20/III.

Povečane slike

do naravne velikosti, kakor tudi oljnate portrete na platno izvršuje umetniško po vsaki 3409 fotografiji 3409

DAVORIN ROVŠEK

prvi fotografski in povečevalni zavod v Ljubljani, Kolodvorska ulica 34a.

Sprejemem v službo spretno železninarje, knjigovodja, eventualno tudi ženske moči, nadalje stenografinjo.

Ponudbe so vpslati na naslov: Peter Majdič, Celje. 1520

Trgovskega slugo

veščega slovenščine in nemščine, sprejme tvrdka Back & Fehrl, Ljubljana, Stari trg št. 8.